

ועדה להנצחת זכרם של נרצחי טרור

כ"ה אדר תשפ"ה
25 מרץ 2025
סימוכין: 2025-0103-289

דוח משיבה מספר 3 של הוועדה להנצחת זכרם של נרצחי טרור שהתקיימה ביום חמישי, כ' באדר תשפ"ה (20.03.2025)

השתתפו:	גב' יעל ביטון דה לנגה	חברת הנהלה, יו"ר הוועדה
	גב' אסתר ידעי	מנהלת מחלקת נפ"א, ביטוח לאומי
	גב' דינה קיט	נציגת ארגון 'משפחה אחת'
	מר שיעה רוט	נציג המשפחות השכולות
לא השתתפו:	גב' מרים סלע	חברת הנהלה
	גב' רונית חודז'ייב הכהן	חברת הנהלה
	מירב חגיג'	נציגת ארגון 'בוחרים בחיים'
	גב' שירה מרסקי	אפלבאום נציגת המשפחות השכולות
	מר אייבי מוזס	יו"ר הארגון היציג של נפגעי פעולות האיבה
נכחו:	מר אריה קינג	סגן ראש העיר
	מר ישראל קלרמן	סגן ראש העיר
	מר יהודה פרוידגר	חבר הנהלה
	גב' איילת ששון	מנהלת אגף לשירות עירוני וחווית לקוח
	עו"ד דן בן טל	ראש צוות בכיר, ליעוץ אגפים
	מר רועי כהן	מנכ"ל הארגון היציג של נפגעי פעולות האיבה (בזום)
	גב' שיראל בובטס	אחותה של אורטל בובטס בן איון ז"ל, שנרצחה בשבעה באוקטובר
	מר אביתר אוחיון	חבר של אורטל בובטס בן איון ז"ל, שנרצחה בשבעה באוקטובר
	גב' עדינה שלר	חברה של אורטל בובטס בן איון ז"ל, שנרצחה בשבעה באוקטובר
	גב' רחל (רוחי) מייט	יוזמת ומנהלת מיזם ההנצחה ריממבר
	גב' גולדי גרימן	יוזמת ומנהלת מיזם ההנצחה ריממבר
מזכירת הוועדה: אור בוזגלו		

ועדה להנצחת זכרם של נרצחי טרור

על סדר היום נדונו הנושאים הבאים:

1. דברי פתיחה - גב' יעל ביטון דה לנגה, חברת הנהלה ויו"ר הוועדה

גב' יעל ביטון דה לנגה, חברת הנהלה ויו"ר הוועדה פתחה את הישיבה ובירכה את הנוכחים.

2. חשיבות ההנצחה במרחב הציבורי ועדות אישית מפי שורדת הטבח בנובה – גב' שיראל בובטס, אחותה של אורטל בובטס בן איון ז"ל, שנרצחה בשבעה באוקטובר

גב' שיראל בובטס בן איון שיתפה את סיפורה האישי ממסיבת הנובה שאירע ב-7 באוקטובר, כשהייתה במקום עם אחותה, ארוסה, בן זוגה של אחותה וחבר נוסף. גב' בובטס הדגישה את הצורך להמשיך בחיים תוך התמקדות בדברים שנותנים כוח וריפוי, והשאיפה לחיות את החיים במלואם למרות האובדן.

3. דיון בהצעה ליוזמה חינוכית בנושא האזרחים בני העיר ירושלים שנרצחו בשבעה באוקטובר - גב' חגית משה, סגנית ראש העיר

גב' חגית משה הציגה הצעה להקמת מיזם חינוכי להנצחת נרצחי השבעה באוקטובר, בדומה ליוזמות קיימות במערכת החינוך העירונית להנצחת חיילים. גב' משה הציעה במסגרת היוזמה למפות את משפחות הנרצחים ולפנות אליהן ואל בתי הספר של בוגריהם במטרה להוביל פרויקטים חינוכיים לזכרם.

גב' משה הדגישה את החשיבות במתן חופש פעולה למוסדות לבחור את אופי ההנצחה, בין אם במיזם כיתתי, אישי, או עבודת חקר. והאפשרות לחבר בין היוזמה החדשה לצוותי ההנצחה שכבר פועלים בבתי הספר, למרות האתגרים הביורוקרטיים.

4. סקירה על עמדת ההנצחה - גב' איילת ששון, מנהלת אגף לשירות עירוני וחווית לקוח

גב' איילת ששון, הציגה בקצרה את נושא שדרוג האתר והעמדה להנצחת חללי פעולות איבה.

גב' ששון ציינה כי האתר הקיים ישודרג באופן מלא, הן מבחינה עיצובית והן מבחינה טכנולוגית. כאשר הרצון הוא לשלב טכנולוגיות מתקדמות כמו קוד QR באנדרטאות, כדי לספק מידע נוסף על הנרצחים והאירועים.

גב' ששון ציינה את החשיבות של שילוב האנדרטאות הפיזיות בעיר עם המערכת הדיגיטלית, על מנת ליצור חיבור בין העולם הווירטואלי לעולם הפיזי, ולהעניק למשתמשים חוויה רב-חושית ומעמיקה יותר.

סוכם שתיבחן האפשרות לצאת בקול קורא בנושא זה.

ועדה להנצחת זכרם של נרצחי טרור

لجنة تخليد ذكرى ضحايا الإرهاب | Committee to the memory of the victims of terrorism

כיכר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 Tel פקס: 02-6297153 Fax

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

ועדה להנצחת זכרם של נרצחי טרור

5. מיזם ההנצחה ריממבר, סקירה בנושא הנצחה חברתית ככלי ריפוי משפחתי – גב' רחל (רוחי) מייט, יוזמת ומנהלת המיזם

גב' רחל (רוחי) מייט הציגה פלטפורמת הנצחה דיגיטלית לזכר נרצחים שהקימה, מתוך חוויה אישית של אובדן אמה בילדותה וליווי אביה החולה עד לפטירתו. רחל החלה בגיוס משאבים כבר מגיל 13 עבור עזר מציון, מתוך הכרה בכוח ההנצחה להניע אנשים לתרום.

גב' מייט ציינה כי המיזם כולל דפי הנצחה אישיים, מחוברים בקוד QR למיצגים פיזיים ולקברים, בהם ניתן להוסיף תמונות, סיפורים וזיכרונות. לאחר השביעי באוקטובר, הבינה את החשיבות הדחופה בהנצחת הנרצחים הרבים, במיוחד עבור ילדים שאיבדו הורים ולהפך. יחד עם שי גראווכר, הקימה חמ"ל להנצחת כל חלל, במטרה לשמר את זכרם באופן נגיש, חי ומכבד.

6. סיכום – גב' יעל ביטון דה לנגה, חברת הנהלה ויו"ר הוועדה

גב' יעל ביטון דה לנגה, חברת הנהלה ויו"ר הוועדה סיכמה את הישיבה והודתה לנוכחים.

תמליל הישיבה מצ"ב והוא מהווה חלק בלתי נפרד מהדו"ח.

בברכה,
יעל ביטון דה לנגה
חברת הנהלה
יו"ר הוועדה

ועדה להנצחת זכרם של נרצחי טרור

لجنة تخليد ذكرى ضحايا الإرهاب | Committee to the memory of the victims of terrorism

כיכר ספרא 1, ירושלים 9100707 | טל: 02-6295723 Tel פקס: 02-6297153 Fax:

mazkir_haeir@jerusalem.muni.il

מיזם ההנצחה לזכר חללי מלחמת 'חרבות ברזל'

אתגרי ההנצחה בזמן מלחמה ארוכה

REMEMBER

"אנחנו חיים
כל עוד מישהו זוכר אותנו."

מיגאל דה אונאמונו,
פילוסוף וסופר (1864 – 1936)

ב7.10.23 הותקפנו באכזריות ע"י מרצחי חמאס
יותר מ-1,200 ישראלים נרצחו ואלפים נפצעו.
יישובי העוטף היפים והרגועים נפגעו באופן אנוש
וזאת היתה רק ההתחלה למלחמה ארוכה בה
מידי הרבה 'הותרו לפרסום...'

חדשות | מדיני ביטחוני

בסוף כל הלוויה בהר הרצל, הכרוז דוחק בנוכחים להתפנות: "יש עוד משפחה שמחכה"

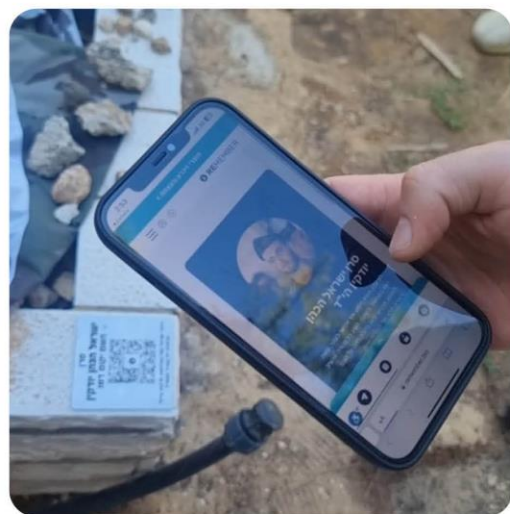
ביממה האחרונה התקיימו בבית העלמין הצבאי הלוויות בזו אחר זו, סרט נע של שכול וכאב. בין עשרות הקברים הטריים שנחפרו לבילה על ידי מתנדבים נשמעים ההספדים, ובאוויר מתערבבים ציטוטים מהרב קוק בזכרונות של אהבה צעירה וכדורגל

לוויה רודפת לוויה,
אי אפשר לזכור את השמות
מי יתן חיים לשמות האלו?
מי יזכור וינציח ויספר?
כל כך הרבה תינוקות שלא יכירו את
אבא או אמא או שניהם...
מישהו חייב להשאיר להם זכרון מסודר

ריממבר - פלטפורמת ההנצחה הדיגיטלית
הקימה עבור כל חלל דף הנצחה יחודי
בו יכולים המשפחה והחברים לשמר יחד את הזכרונות
העמוד מקושר בקוד QR למצבה, אנדרטה
וכל מיזם הנצחה לזכרו.

▲
 ▲ סיוור של יתגלית' בהר הרצל בו המבקרים סורקים את הקודים על המצבה של סרן ישראל יודקין הי"ד

על מנת להגיע להנצחה מכבדת
 שתרגש את המשפחה
 ותספר כמה שיותר על החללים.
 אנו מגייסים מתנדבים ומתנדבות
 אשר כל אחד מהם מאמץ חלל,
 עורך עליו עבודת תחקיר
 ומעלה את סיפור חייו לדף ההנצחה.

לזכרם של היקרים לנו
אשר במוותם הצילו את
חברי כיסופים ואת חבריהם ללחימה

 סמל אדם אגמון ז"ל	 סמל מיתח מלכה ז"ל	 סמל עשורי פריק ז"ל
 סמל לביא בוחניק ז"ל	 סמל ריק אגור ז"ל	 סמל בר יענקלוב ז"ל

חברים יקרים,
כאן יש לכם את סוף סיפורם, וגם תמונתם
ולחברים היקרים האלו, חשבו לנו ולחבר איתנו
ספרו את הסיפור, חשבו סיפורים ותמונות
ואתם תהיו אלו שיהיו לנו זכרם.

יחד נזכור אותם לעד!

STANDING TOGETHER
יחד נזכור אותם לעד!
יחד נזכור אותם לעד!

REMEMBER

התגובות של המשפחות מרגשות מאד
אנחנו חווים יום היום הרבה כאב,
דמעות, געגוע, ואהבה לחללים
אלפי הסיפורים רק מלמדים אותנו מה הפסדנו
וכמה כל אדם הוא אוצר לעולם.
ואנו מבינים שההנצחה זה סיפור ארוך שהולך ללוות אותנו
עוד הרבה הרבה זמן...
ואנו מציבים לעצמינו ארבע יעדים

היעד הראשון בר קוד ודף מושלם לכל חלל

בירקדנו כבר מאות מצבות של
חללי מלחמת 'חרבות ברזל'
ועדיין העבודה רבה מאד.
שמנו לנו ליעד לא לעצור עד שכל חללי המלחמה
יקבלו הנצחה מכובדת עם ברקוד אישי על המצבה.

remember.bio

מוצרי זיכרון והנצחה <

REMEMBER

תפארת לפידות

ילדת אור וחופש עם לב מכאן ועד אוסטרליה אותנטית והכי מצחיקה בעולם
עם צחוק מתפרץ, מלאת חיבור לעצמה ול'ה' מגנט ודבק אנושי שלוקחת את כל מי שסביבה לחווית שייכות גדולה.
צוללת בשניות לעומק מי שיושב מולה עם עיניים מקשיבות ורגישות

07/10/2023 - 19/10/2000

8 7 0

אודות

"יודעת להקשיב הכי הכי טוב"

תפארת נולדה כבת השניה מתוך שבעה אחים למשפחת לפידות.
היא גדלה במושב כפר פינס בצפון השרון.
שם בהמשך היא גם תלמד באולפנה המקומית.
לאחר מכן עברה המשפחה להתגורר בעיר...

קרא עוד <<

משפחה

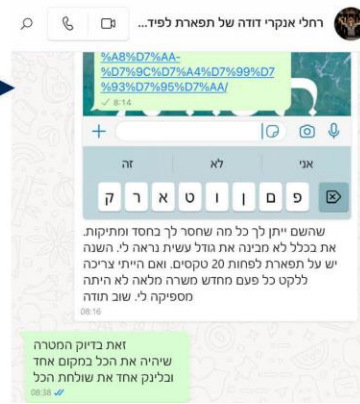
הורים:

בסריקת הקוד בדסקית המצבה,
מופיע דף ההנצחה האישי של החלל.

- מצורפת דוגמא לדף של תפארת לפידות
הדף כולל:
- פרטים אישיים
 - ביוגרפיה
 - גלרית תמונות
 - גלריית סרטונים
 - אזור שיתופי לסיפורים, תמונות, כתבות
 - מקומות הנצחה
 - תמונת מצבה ומיקום קבורה (גוגל מפות)

מצורף קטע קטן
רחלי דודתה
של תפארת
שאחראית מטעם
המשפחה על
ההנצחה.

היעד השני אנדרטאות שמספרות את סיפור המקום

היעד שלנו לייצר בכניסה לכל יישוב שנפגע או שתושביו נפלו חלל אנדרטה פיזית מרשימה

שמחוברת בקוד QR לאנדרטה דיגיטלית שתכלול את:

- סיפור היישוב מההקמה ועד ה-06.10.23
- סיפור המתקפה כולל חומר תיעודי אותנטי
- גלריית תמונות, סרטונים וכתבות
- תמונות וקישורים לדפי חללי היישוב
- ספר אורחים דיגיטלי

חללי מסיבת הנוגה והקרב

ברעים 7.10.23

ב-7 באוקטובר 2023, בחלק ממסגרת המאמצים של הממשל על ישראל לזכור את חללי מסיבת הנוגה והקרב, של רשות המבחן עזרה לאנשים נרדפים בישראל. בשעה 6:29 החל להשמע אזהרה במתחם המסיבה. כמה דקות לאחר מכן החלם על פגירת המסיבה ואנשים החלו בפינוי והקול הרב במוקדם. במקביל, החל לחזור חובלי הממשל לשטח ישראל. בשעה 7:01 והתקבלו במוקדם 100 שניות מובילים במסיבה שחזרו: "החבלים יזום על" המובילים חזרו. ברקתות RPD ולהפוך לנבחר רופני יד רחוב רבים משתתפי המסיבה באכזריות נראית. משותפים שנימו נכחו מוקדם ברבים נרדפו על ידי הפורבלים שפעלו על כביש היצירה. בנוסף, לרץ, חסמו המובילים חלק מהמשתתפים וחובלי אמהם לשני חלקים נרדפו בשני היד.

 ליור אבנרי הי"ד 0 10 2 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד
 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד
 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד
 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד
 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד
 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד	 נטה שירי הי"ד 0 3 4 החלל נכחד

מצרפת את הדוגמא הראשונית לקיר ההנצחה של הטבח ביער רעים. בסריקת הקוד באנדרטת ההנצחה הפיזית מופיע קיר ההנצחה הדיגיטלי הכולל את סיפור המקום ואת כל החללים הקשורים לאנרדטה זו.

בימים אלו אנו מפתחים את יכולות האנדרטאות הדיגיטליות, בכדי שיהוו את המוזיאון הדיגיטלי המושלם עבור כל מקום שנפגע.

כמובן שבלחיצה על כל אחד מהחללים מופיע הדף האישי של החלל עם מידע מפורט עליו.

קיר ההנצחה לחללי הימ"מ
הושק בחורשה לזכר החללים

קיר ההנצחה
לחללי העיר חולון
הוענק לרפי ארוס
אבא של שי
שמבקר יום יום
שעות רבות
בחלקה הצבאית.

קיר ההנצחה
לחללי
'פורום הגבורה'
מתעד את חיי הגיבורים
שמשפחותיהם קוראות
להשלים את הלחימה.

פורום הגבורה

פורום הגבורה - פורום משפחות הנעלים מלחמת יריבה ברזל, תחום מיוחד בין מלחמת משפחות נחלת אשר התגבש בדרישה להמשיך את הלחימה עד הגנה. וזו גאון הגנים וזו שליחות. אז נעשה הכל כדי לרשום כל שייכות או משפחה להישלם באופן ברור ומתנה את הקבלה והחלטה בקבוצה, נחמשהל והתקשרות. אז רחם הרשת והמסירת אנו גומלים משרת הקרב הלוחים אל השרת המפגש עמם. וזו המשימה שלקחנו על עצמנו לתת חזרה של מדעת ישראל בצח ישראל.

forum-bravery.co.il
+ הספרות חללי 2 פיקוס
+ הספרות חללי 2 פיקוס
+ הספרות חללי 2 פיקוס
+ הספרות חללי 2 פיקוס

ספר יחידה דוד רונצו חיד
0 2 +
עזיז בעמוד

רפי יו שפיר חיד
0 3 +
עזיז בעמוד

סג"ם חיש דובי חיד
0 5 +
עזיז בעמוד

סג"ם אורן (שפיר) ברזיל חיד
2 2 +
עזיז בעמוד

גיבורי יחידת ימ"מ

גיבורי הימ"מ מסרו את נפשם על כסחון אדווי הארץ, ראו שנחלוק להם כבוד על מי שהיו ומה שעשו לעד בזכר אותם!! הימ"מ (היחידה לוחמה בסרור) היא יחידה עילית של משרת ישראל השיבת למשבר הבבול. היחידה נמצאת בחזית הלחימה הממוקדת בסרור ומשתפת פעולה באופן הדוק עם כלל גומי הביטחון. ובהם שירות הביטחון הכללי וצבא הגנה לישראל. כחלק מתפקידה בלחימה בסרור שומרת היחידה על כשירות מצבנית בנהיה בחילוף בני ערובה, צליפה, פריזה וחבלה ומתבאה ביכולות טכניות מגוונות.

רס"ב יורא ארוא כהן חיד 1 2 + עזיז בעמוד	רס"מ דרור אלסון 2 7 + עזיז בעמוד	פקד סטניסלב (סטס) 0 9 + עזיז בעמוד	פקד אברהם הנקין חיד 1 0 + עזיז בעמוד	רס"מ אבנשון איז סרר 2 27 + עזיז בעמוד
גנרל חיד 0 3 + עזיז בעמוד	רס"ב בן סיו חיד 1 13 + עזיז בעמוד	רס"ב חן חמאס חיד 1 6 + עזיז בעמוד	רס"ק אלכסיי שמקוב ז"ל 0 3 + עזיז בעמוד	רס"ק משאח שלמה חיד 0 2 + עזיז בעמוד

הלדים היפים של חולון הי"ד

בית העולם והבאי בעיר חולון יש חלק מיוחדת לחיל מלחמת יריבה ברזל רפי ארוס אבא של שי ארוס חיד. מיזם כחן כבר חודשים יום יום לזכר את הלדים היפים וזכר עמירי רכילית וזו המשימה. רצנו שחברנו גם את המשימה... כנסו רפיקים הנעלים חודשים ודורשק ברת עברנו.

המטרה גם את אדווי חלק נשפילי בלחימה קבוצה בבית עילית אדוויים. מוגש לקראת על בני העיר חולון. נעשוב. חל המלחמה חולון כבר בנהיה חולון כעיר. כדורית ונעם.

סר"ב יורא ארוא חיד 0 2 + עזיז בעמוד	סר"ב יורא ארוא חיד 1 1 + עזיז בעמוד	סר"ב יורא ארוא חיד 0 1 + עזיז בעמוד	סר"ב יורא ארוא חיד 1 3 + עזיז בעמוד	סר"ב יורא ארוא חיד 2 22 + עזיז בעמוד
--	--	--	--	---

היעד השלישי יצירת זכרון משותף יחד עם עם ישראל באמצעות שת"פים בקהילה

לאור קריאת מחקרים רבים הבנו שיש משמעות לדרך בה מסופרים הסיפורים ולחווית היצירה והשיתוף של הקהילה בתוך הסיפור הגדול, זאת הסיבה שאנו מקדמים שת"פים ליצירת קירות זכרון ומייצגים פיזיים הנוצרים ע"י מאות/אלפי משתתפים, היוצרים יחד יצירת אמנות אשר באמצעות חיבור לבר קוד תספר את הסיפור כולו. מצ"ב מיזם ראשוני שהוא שת"פ של גופים רבים בקהילה, המיצג הותקן במגרש המכוניות השרופות ומספר על בעלי הרכבים הי"ד.

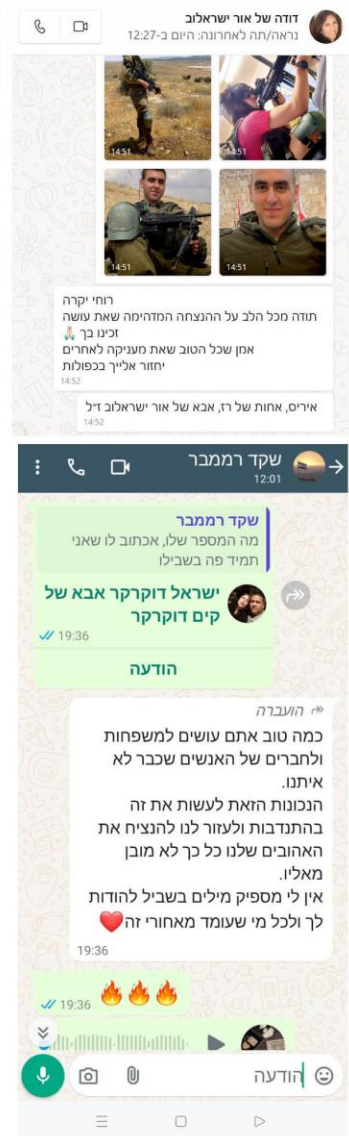
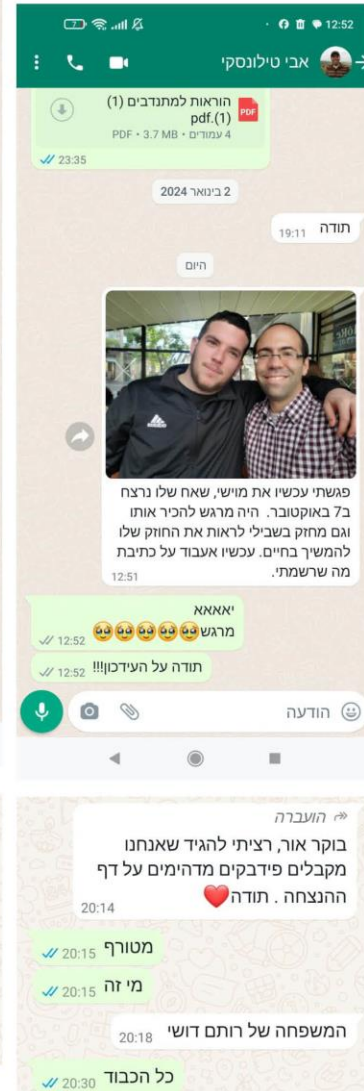

אנדרטה שהקימה מדינת ישראל
לזכר חללי ה-9,11 כמחווה ידידות לארצות הברית

היעד הרביעי תרגום כל המידע לאנגלית ויצירת אנדרטאות פיזיות מקושרות דיגיטל בעולם.

בעולם יש משמעות עצומה להענקת אנדרטה למדינה ידידה בעקבות משבר, משמעות שמביעה אכפתיות, הזדהות, תמיכה, ידידות. לכן חשוב לנו מאד לייצר ז'אנר של אנדרטאות בעולם שיוענקו כאות הערכה למדינת ישראל וייצגו את ההזדהות והאכפתיות למתקפה האכזרית ב-7.10 כמובן שהאנדרטאות יספרו את הסיפור באמצעות קוד סריקה לקיר ההנצחה הדיגיטלי.

כמה מתוך אלפי צילומי מסך של משפחות שכולות ומתנדבים במיזם

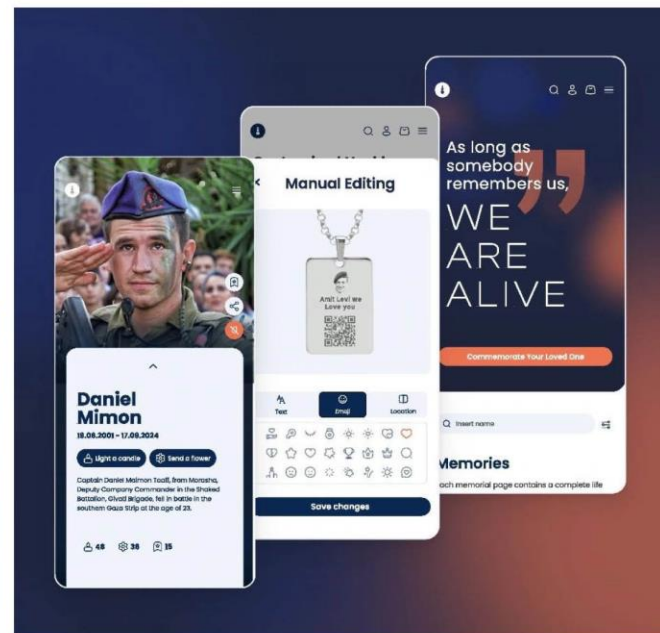

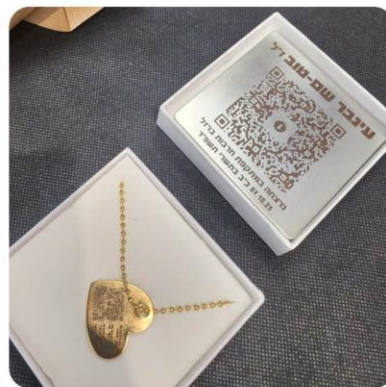
ריממבר – תמיד מתפתחת

בריממבר, אנחנו מחויבים להנצחה משמעותית, אישית ומכבדת. לכן אנחנו כל הזמן מתפתחים, חוקרים, ומחפשים את הפתרונות החדשניים ביותר שיעניקו את המענה הנכון והמדויק לכל משפחה ולכל אדם.

לאחרונה, השלמנו תחרות מחקר, אפיון ועיצוב מרתקת, אותה קיימנו בשיתוף עם מכללת 'סיעור מוחות' – תהליך יצירתי ומקצועי שבו לקחו חלק כ-50 תלמידות. במהלך התחרות, בעבודה משותפת ומעמיקה, נבנו חמש חוויות משתמש ייחודיות ומעוצבות, שמטרתן לשפר ולהעצים את חווית ההנצחה במערכת שלנו. בטקס הסיום של התחרות, שפטו את הפרויקטים אנשי מקצוע מובילים מעולמות ה-UXI, שבחרו את הקבוצה הזוכה מתוך החמש.

כעת, עם השלמת התהליך, אנו נרגשים להכריז שאנו עומדים בפני שלב ההטמעה במערכת, כדי לוודא שהפתרון שנבחר ישולב בצורה מיטבית, נוחה ומרגשת עבור כל משתמשינו.

חברת H.O.T העניקה ערכות REMEMBER למשפחות שכולות ממלחמת 'חרבות ברזל' בטקס זכרון ייחודי לעובדי החברה.

חברת PERI העניקה ערכות REMEMBER למשפחות שכולות ממלחמת 'חרבות ברזל' בטקס זכרון ייחודי למשפחת שי.

כחלק ממיזם NEXT OCTOBER זכתה חברת PERI להיות הסטארטאפ שמנציח את ירון (נוני) שי ז"ל.

הימ"מ הקים חורשה מדהימה לזכר חללי היחידה 'חלקת התקומה'

כל שתיל (שיהפוך לעץ) קיבל לוחית הנצחה של חלל עם קוד סריקה של REMEMBER

בואו נדבר על ירושלים

ירושלים, בירת הנצח של העם היהודי, נושאת על כתפיה לא רק את מורשת הדורות, אלא גם את כאבם של אלפי יהודים שנרצחו בה בפעולות איבה לאורך השנים.

בכל שכונה ובכל רחוב ניתן למצוא עדויות לכאב – לוחות זיכרון, אנדרטאות ושמות חקוקים בלב האבן. של ילדים, נשים וגברים שיצאו לדרכם ולא שבו. זכרם של הנרצחים ממשיך ללוות אותנו, ותפקידנו הוא להנציח אותם גם לבאים אחרינו.

הכלה ואביה ורצחו
יום לפני החתונה

הנצחת חללי העיר במרחב האורבני

בכל פינה בירושלים ניתן למצוא לוחות זיכרון ואנדרטאות, שהוצבו בדיוק בנקודות שבהן אירעו הפיגועים – בתחנות אוטובוס, בצמתים מרכזיים, ברחובות הומי אדם. ניכר כי עיריית ירושלים מקדישה מחשבה מיוחדת לכל אתר זיכרון, מתוך כבוד עמוק למשפחות השכולות ולמורשת הנופלים.

לוח זיכרון על שם - 3 הנרצחים בפיגוע הדריסה ברמות (2023)

לוח זיכרון על שם - 2 נרצחי פיגוע הירי בקו 25

לוח זיכרון על שם - 17 הנרצחים בפיגוע בקו 14

לוח זיכרון על שם - 11 הנרצחים בקפה "מומנט"

לוח זיכרון - יד לשלושה נופלים מחטיבה 55

לוח זיכרון - 4 חללי פיגוע באוטובוס קו 26 לוח זיכרון על קיר חומת ביה"ס רנה

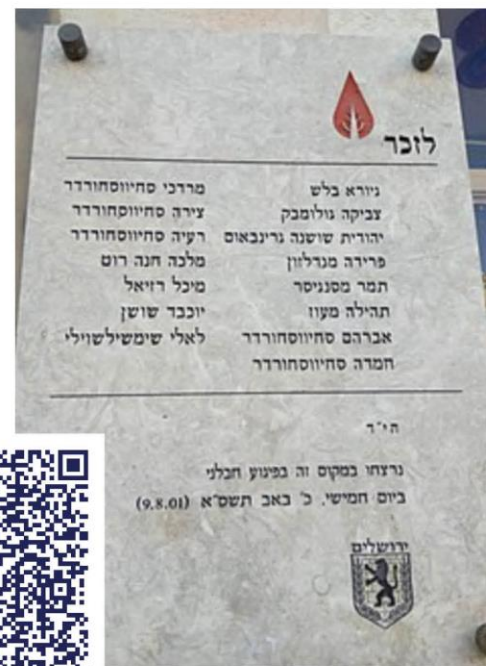
האנדרטה להנצחת הנופלים והנרצחים הירושלמים במלחמת "חברות ברזל"

אנדרטה על שם - אסתר ונורית פולק לזכר האחיות אסתר ונורית פולק ז"ל

הנצחה מותאמת לדור הבא

המלחמה האחרונה חידדה את הצורך בהנצחה חיה ורלוונטית. משפחות שאיבדו את יקיריהן בעבר מבקשות לשדרג את ההנצחה ולהתאימה לעידן הדיגיטלי לפעמים קוד סריקה קטן על לוח אבן, יכול להפוך את הלוח לארכיון אינטראקטיבי.

ביחד נוכל לעשות הרבה יותר

מכובדיי,

מניסיוני בשנה וחצי האחרונות, לצד מעקב מתמיד אחר הנתונים, אני רואה כיצד אנשים מכל רחבי הארץ והעולם מתעניינים בהנצחות, סורקים את הברקודים, מגיבים, ומעניקים כוח למשפחות השכולות. משפחות רבות מגלות לראשונה עדויות מרגשות על יקיריהן ומקבלות תמונות שלא הכירו.

בעזרת הכלים המועטים שברשותנו ועשרות מתנדבים מסורים, אנו עושים כמיטב יכולתנו. אך אין ספק כי תמיכה ושיתוף פעולה עירוני יוכלו להעצים את העשייה ולהביא להישגים משמעותיים. יחד, נוכל להרחיב את מפעל ההנצחה ולחזק את הזיכרון הלאומי – למען המשפחות, למען הנופלים, ולמען הדורות הבאים.

REMEMBER

ועדת הנצחת זכרם של נפגעי טרור – תמליל

מספר הוועדה : 3

מקום ההתכנסות : אולם הנהלה 2

תאריך הוועדה : כ' באדר תשפ"ה (20.03.2025)

מזכירת הוועדה בדיון : אור בוזגלו

שעת תחילת הוועדה : 16:08

שעות סיום הוועדה : 18:00

התמליל נכתב ע"י חברת גולד וורק בע"מ ולא עבר בדיקה או הגהה ע"י גורם כל שהוא בעיריית ירושלים

עיריית ירושלים וחברת גולד וורק בע"מ עושים כל שביכולתם על מנת לייצר תמליל איכותי ובעל ערך. עם זאת מודגש כי קריאה בתמליל צריכה להיעשות באופן מושכל תוך הבנה שיתכנו טעויות ו/או השמטות מסיבות אובייקטיביות שונות.

גולד וורק תמלול והקלטה

גולד-וורק ת M ג ו R ים

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

זהו, זהו, זהו, אבי, זה נגמר. בבקשה. יש פה כולנו כמעט משפחות שכולות, כמעט כל אחד פה, שתהיו בריאים מי שלא, אבל מי שכן, אנחנו עם כאב גדול כמוך, אנחנו מבינים אותך, מחבקים אותך, ואני רוצה שנשמור על הכבוד אחד של השני, בבקשה. באמת, אתה יקר לליבי, אתה לא יודע עד כמה. באמת, אז בוא נתקדם. ברשותך, אם אפשר להביא לה מים. אני מבקשת מ... כדי לחסוך זמן ביחס לפעמים קודמות שעשינו, לא נעשה הצגה כי רובנו מכירים, אבל כל אחד שמדבר ומגיע תורו, יציג את עצמו ואת תפקידו, בסדר? אגב, אנחנו חושבים שנצליח להתקדם בנושא.. בסדר? אז את זה נשאיר.

ישראל קלרמן:

בסדר גמור.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אני רוצה והכבוד הוא לי להביא לכאן, ותגיע גם תכף סגנית ראש העיר חגית משה, שיש הקשר קצת לזה ששיראל פה, שיראל בובס,

שיראל בן-איון:

בן איון.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

בן איון. ניצולת טבח הנובה, אני מבקשת שנכבד את, כאן. נפצעה אנושות. באירוע הזה נרצח החבר שלה. אחותה אורטל, והחבר של אורטל, במכונית. היא איכשהו תספר לכם איך היא הצליחה לצאת. שלום.

אביתר אוחיון:

שלום.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

שלום, אביתר. שהוא החבר של אורטל.

דובר:

...צריך לפתוח את הוועדה רשמית... את התאריך..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אוקיי. אז התאריך היום, התאריך היום 20 במרץ. העברי? מה העברי?

דובר:

כ'.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

כ'?

ישראל קלרמן:

כן, זה חופף אז זה קל.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

נכון, נכון. אז כ' באדר תשפ"ה, השעה ארבע בבניין העירייה מספר 1, קומה 6, חדר,

ישראל קלרמן:

השעה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

הנהלה. כן, והשעה היא ארבע ורבע. אז כמו שאמרתי, אני הזמנתי כאן את שיראל וזה לא פשוט לשיראל, כי היא גם עברה, מצטרף אלינו סגן ראש העיר אריה קינג. אז בכלל, אנחנו לדעתי עכשיו בקוורום מלא. אני מבקשת אבל זהו, אריה, אחר כך, כי אנחנו כבר, לא, אני מתכוונת לא לפתח שיחה, כי כבר קיבלנו והזמנו את אבי לשבת איתנו. אז אני חוזרת גם בשבילך, אריה. נמצאת איתנו פה שיראל בובס בן איון, ניצולת טבח הנובה, שאחותה אורטל, היא פה לידי, אחותה אורטל נרצחה באירוע והחבר של אורטל והחבר שלה. ונמצאים פה שני חברים של אורטל שצריך להבין שיש גם מעגל של השכול הוא גם במעגלים נוספים. אז אחר כך תציגו את עצמכם. יש פה את אביתר, ואת?

אביתר אוחיון:

נעים מאוד, אביתר אוחיון.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

ו...?

עדינה שלר:

עדינה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

עדינה.

עדינה שלר:

עדינה שלר.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אז אני רוצה ברשותכם, נתנו קצת זמן לשיראל לספר את הסיפור, אבל, ואחר כך גם לספר לנו מה היא, מה ההנצחה עושה בשבילם, איפה הם רואים שאנחנו יכולים אולי כעירייה להיכנס לנושא הזה, ואז מתוך זה אנחנו נציג גם מיזם ממש פרלימינרי ראשוני, שנמצא ממש בהתחלה, וזה בא בעקבות ההערה שלך רועי כהן, שהסבת ופתחת לי את העיניים שאנחנו צריכים לעסוק גם במיזמים נוספים.

עו"ד רועי כהן (בזום):

נכון, בוודאי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

ולא רק.. אני חייבת שתי תשובות לגבי דברים שדיברנו פעם שעברה. העלה חבר מועצת העיר וסגן ראש העיר אריה קינג את השאלה שנקבל החלטה לגבי האם להקים אנדרטה נוספת. אז התשובה היא שלא, וזה נחתם ועכשיו אני גם מודיעה את זה וזה לפרוטוקול, וזה בדיוק מהטעמים שפירטנו אז, אני תכף ... הדבר השני זה, אנחנו אמורים להתקדם מאוד עם הנושא של העמדה, למטה, שאנחנו רוצים גם להעלות אותה למעלה לתת לה, אז זה גם זאת הסיבה שנמצאות פה גם החברות רוחי ו..

גולדי גריינמן:

גולדי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

וגולדי, שהם יציגו את זה. אנחנו לא יודעים עוד איך הם ישתלבו, אם ייצא קול קורא, תודה. הרב יהודה פרוידגר, חבר מועצת העיר. ואנחנו נבחן את שיתופי הפעולה. יושבת פה הדרג המקצועי הטוב ביותר שיש בארץ בנושא, הגברת איילת ששון שכמו שאמרתי בפעם שעברה, מאז שאתן הייתן אצלנו, היא איבדה את האחיין שלה במלחמה, את רועי ששון ממבשרת, זכיתי להיות איתה באירוע לזכרו במבשרת.

איילת ששון:

והבן שלי ניצול נובה. הבן שלי..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

והבן שלה הוא ניצול הנובה גם שתדעו. אז ברשותכם, נקשיב רגע לשיראל ואנחנו ממש מודים לך שעשית כוח ובאת.

שיראל בן-איון:

תודה. לספר מה היה בנובה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
כן.

שיראל בן-איון:

אוקיי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
את הסיפור שלך כמו שאת סיפרת פה.

שיראל בן-איון:

בסדר. אני אעדכן אותך קצת במעט, זה היה הארוס שלי, לא..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
ארוס.

שיראל בן-איון:

לא החבר, כן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
נכון, עוד יותר.

שיראל בן-איון:

נסענו ברכב בגדול למסיבה, באזור השעה שלוש בבוקר הגענו, אני, אחותי, הבן זוג שלה, הארוס שלי ועוד חבר נוסף, שבעצם נהג. באזור 20:06-06:00 בעצם התחילו האזעקות, הבומים, לא כל כך הבנו מה קורה. באיזשהו שלב פירקו את המסיבה, אמרו לכולנו להתפרק לבית, ללכת לבית. הגענו בעצם לכיוון הרכבים, תכננו עוד ללכת לים, אמרנו, טוב, אם כבר התפרק המסיבה, נלך לים, נצא, נטייל. באזור השעה שבע כבר עמדנו בעצם ב.. בפקק מסוים שמקדימה השוטר אומר לנו שיש פיגוע ירי. חשבנו שזה פיגוע יחסית קליל, כאילו ירי, ישתלטו על זה, יש משטרה, יש צבא, יש מדינה. באיזשהו שלב אנחנו מתחילים לראות אנשים רצים לכיוון שלנו ובעצם הם מתחילים לרוץ לכיוון השדות. ומתחילים לראות אנשים נופלים אחד אחרי השני ופשוט מאבדים את זה. שוטר שמגיע כולו מלא

בדם, מבקש מים, הבאנו לו מים. דניאל עזר לאחת הבנות לצאת מ.. עם הרכב לכיוון השדה. ובהחלטה של רגע, עדן אומר לנו שנחזור לרכב ובעצם ניסע עם האוטו. חוזרים את כל מה שרצנו לכיוון הפקק, עוד מעלים את הרכב לשדות, ובעצם יש שם מחסום, מחסום שאומר לנו.. לא שומעים אותי טוב?

ישראל קלרמן:

שומעים.

שיראל בן-איון:

אוקיי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

חגית משה, את יכולה לבדוק?

ישראל קלרמן:

היא מבררת דברים אחרים. את יכולה להמשיך.

שיראל בן-איון:

ובעצם היה מחסום בצד אחד שאומר לנו לרדת לצד השני, ומחסום בצד אחר שאומר לנו לנסוע. בדיעבד הבנו שהם היו מחבלים שקיבצו את כולם ביחד. עדן החליט שהוא רוצה פשוט שנחתוך לכיוון 232, הוא אמר לשוטר בדיעבד מחבל, אם אתה רוצה למות תישאר פה אתה והוא נסע, חתך לכיוון 232, היינו הראשונים בכביש, זה היה באזור השעה שבע. ואז ממולנו הגיע רכב של מחבלים של חמאס, ירו ברכב, הרכב התהפך באוויר, שלוש פעמים, אני לא הייתי חגורה ואיבדתי הכרה לאורך כל התאונה. ואז ירד מחבל מהרכב, הסתכל לי בעיניים פשוט ירה לי שלוש יריות ברגל ונסע, הוא חשב שכולנו מתים, כולם ברכב איבדו את ההכרה. וזהו, ולרגע אחד פשוט הסתכלתי ימינה וראיתי את דניאל הבן זוג של אחותי תלוי, אנחנו ישבנו מאחורה, תלוי כי הוא חגור ואת אחותי בעצם עם יריות בבטן. החזקתי לה את הראש, הוא נפל כזה עליי. וזהו, ואז בעצם דניאל אמר לי שזהו, זה נגמר. נתן לי נשיקה, נשם את הנשימה האחרונה שלו, הוא נשאר עם עיניים פתוחות מולי תלוי. בשלב הזה החזקתי לאביאל הבן זוג שלי את היד, הארוס שלי, הוא ישב מקדימה ואמרתי לו, מאמץ, אני צריכה להוציא את אחותי החוצה, היא לא מרגישה טוב, כאילו לא ידעתי איך לדבר בכלל, לתקשר את זה. הוא אמר לי, אני בסדר, אני לא מרגיש את הרגליים, אני מסתכלת למעלה, כולם תלויים, אני היחידה שעל הגג בעצם, כי הרכב הפוך. וזהו, ואז הוא אומר לי, אני לא מרגיש את הרגליים. אני מסתכלת למעלה, רואה שרגל אחת מנותקת לגמרי, העצם בחוץ, הכל בחוץ והרגל השנייה מלאה בכדורים. ואז אני מעירה את עדן, שהוא בעצם היה הנהג, הוא ישב ממש מקדימה עם הבן זוג שלי. הוא קופץ, הוא לא מבין מה קורה, הוא ישר מקבל את ההכרה, פותח את הדלתות,

מוציא את אורטל, מוציא אותי, מוציא את אביאל, בעצם מצב שהרכב כאן ואנחנו במין תעלה כי הרכב הפוך. מי שנסע בכביש..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

מי זה אביאל?

שיראל בן-איון:

אביאל זה הארוס שלי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

שלך?

שיראל בן-איון:

כן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

ועדן?

שיראל בן-איון:

עדן זה חבר של אביאל.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אה. ומי זה דניאל?

שיראל בן-איון:

הבן זוג של אורטל, דניאל אוחנה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אה, אז מי זה עדן?

שיראל בן-איון:

עדן הוא חבר טוב של אורטל.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

עוד חבר. לא ידעתי.

שיראל בן-איון:

חבר שהגיע, כן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אוקיי.

שיראל בן-איון:

ואז אנחנו מוציאים את כולם מהתעלה. אני מחזיקה לאביאל את היד, עושים לו חוסם עורקים, באחותי לא הייתי מסוגלת לגעת. עדן ממש גורר אותנו אלינו. היא קיבלה כדורים בבטן והיא דיברה מלא מלא שטויות. והיא דיברה מלא-מלא שטויות, היא הייתה בחוסר הכרה. ואני מחזיקה לאביאל את היד, עושה לו שמע ישראל, מקבלת קבלות עם עצמי, שאם הוא חוזר אנחנו מתחתנים ו... כן. ואז מגיעים מחבלים בפעם השנייה, ויורים לכיוונינו, הם ירו לי ביד כדור נוסף, נשכבתי על אורטל, שיחקתי אותה מתה והם נסעו. בשלב הזה אנחנו כבר מתחילים להבין כאילו מה קורה. עדן מדבר עם המשטרה, הוא אומר להם כאילו מה לעשות, להזיז את הגופות, מה, מה אני עושה? הם אמרו תחכו, תחכו שמה. שעה, שעה וחצי אנחנו מחכים, כל הזמן חמש דקות ... מגיע, מצילים. בזמן הזה מחבלים עוברים את הכביש, למזלנו אנחנו בתעלה, רואים את דניאל באוטו תלוי, כבר לא הוצאנו אותו מהאוטו, לא היה מה להוציא. וזהו, ואז בשלב מסוים כבר אנחנו מתחילים להבין שאף אחד לא מגיע, ואנחנו מרימים את אביאל, רגליים-ידיים. רצינו להעביר אותו בעצם ממול לרכב שלנו, היה עץ גדול, אמרתי, בוא נסתיר אותו שם, כאילו, בתקשורת, אני יכולה לעשות עם הידיים, הוא מסתכל עליי, את תהיי בסדר, את תשרדי, את תגיעי לבית והכל יהיה בסדר, את תהיי בסדר.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

תשתי.

שיראל בן-איון:

לא, זה בסדר. ובאיזשהו שלב אנחנו באמת מרימים אותו ואז מחבלים מגיעים מכיוונינו, מכביש 232 ועדן קולט את זה, הוא זורק את אביאל על הרצפה, מנסה להרים את אורטל, היא צועקת לו שכואב, הוא פשוט זורק אותה ובורח לכיוון כפר עזה, זה היה כיוון גדר כזה של מטעי אבוקדו, והתחבא שם ליד הגדר. ואני פשוט גוררת את אביאל בתמימות, פותחת את הדלת של הרכב כי אמרתי, טוב, לפחות יירו לא בראש. ואז בעצם אני ממש מתחבאה עם אורטל כאילו פה ואביאל פה. אז אני ממש מתחבאה בשיח לידם, המחבלים מגיעים, ואני צועקת עדן, עדן, הוא לא מתקשר, אני לא יודעת איפה הוא נמצא. ואני זוחלת לכיוון איפה שראיתי אותו רץ, ותוך כדי אני שומעת את המחבלים עוצרים את הרכב. שם בעצם הם עשו להם וידוא הריגה, הם שרפו אותם בחיים. כן, וזהו, ואז אני מגיעה לעדן באיזשהו שלב ואנחנו קופצים את הגדר לכפר עזה. מתחבאים בין גופות, רואים אנשים מתים בעצם בחיים ומוצאים להורג. על זה אני פחות אדבר, כי מעולם לא פתחתי ואני לא רוצה גם. וזהו, ואחרי כמה שעות של ריצה, בשעה חמש בערב בעצם הצבא מוצא אותנו, יותר נכון אנחנו

מוצאים אותם, וזהו, ואז אני מגיעה לסורוקה ובורחת גם מסורוקה כדי לספר בעצם לאימא שלי מה קרה, שגם אז שיקרתי לה, אמרתי לה שאורטל ברחה עם בנות והיא בסדר גמור. עד שאחרי שבועיים קיבלנו את ההודעה שמצאו את הגופות. וזהו, בגדול.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
תספרי לנו על אורטל, אחותך הגדולה.

שיראל בן-איון:
וואו. אחותי הגדולה, 11 חודשים הפרש כזה, אנחנו מאוד דומות.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
היא, רגע, היא הגדולה?

שיראל בן-איון:
היא הגדולה. נמוכה אבל גדולה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
אתן רק שתי אחיות?

שיראל בן-איון:
לא, אנחנו 4 אחים בגדול. אבל כזה, אני והיא כזה די קרובות לגיל ומאוד תאומות, תמיד החברים קשורים אחד בשני, החוויות שלנו תמיד היו ביחד. האחים שלי גדולים, עם ילדים, נשואים ואני והיא עוד רווקות וצעירות. אורטל, אני חושבת השאירה חותם באמת בכל מקום שהיא הייתה, אנשים מהצפון שהיא רק מילצרה פעם אחת בחיים, היו מגיעים ושולחים לי הודעות עד היום, בנות שמלאות ולא נעים להן עם המשקל שלהן, אומרות: אחותך גרמה לי להרגיש יפהפייה, היא ראתה את הטוב שבי. אני חושבת שכל מי שאיתה וכל מי שהיה חלק מהחיים שלה, לוקח באמת את הטוב. היא הייתה רואה את הטוב בכל בן אדם. אני זוכרת אותה, היינו יושבות ברכבת, עוד לפני שהוצאתי בכלל רישיון, והייתה ערבייה שישבה ברכבת, כאילו, ומישהי אמרה לה לקום, ואחותי כל כך יצאה עליה, כאילו מי את? למה שתגידי לה לקום? תקומי בעצמך. וזה דברים שגם היום, באמת היא השרתה.. באמת, כאילו, אני יכולה לראות ערבייה מבוגרת, גם בסופו של דבר ערבים הרגו את אחותי, חמאסניקים, לא מעניין אותי, אני עדיין לא אשנא אותם, כי זה, כי אני יודעת לזכור שזה לא הם וזה לא משנה, כאילו, זה פשוט רוע של בני אדם באותה מידה. וזה משהו שלמדתי מן הסתם מאימא שלי, אבל גם ממנה והיא כל כך השאירה חותם באנשים שראו אותה פעם אחת, זה כל כך מטורף..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

בת כמה היא הייתה בהירצחה?

שיראל בן-איון:

24, היום אני בת 24... זה קשה.. והיא הייתה צעירה, היא הייתה ממש צעירה.

שעיה רוט:

אתם באמת תאומות? חשבתי אמרתם הם תאומות כאילו.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

לא.

שיראל בן-איון:

לא.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

הם הבדל קטן.

שיראל בן-איון:

11 חודש.

שעיה רוט:

אה, 11..

ישראל קלרמן:

כמו תאומות.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

הן באמת דומות, אני..

שיראל בן-איון:

זהו. ואני חושבת שהדרך להנציח אותה, צריך למצוא דרך וזה פשוט ייגע באנשים, אבל הדרך של אורטל זה היה באמת לגעת באנשים, גם משנייה של פגישה, והיא ראתה את הטוב בכל אחד, כן. היא ראתה והיא האמינה באנשים והיא האמינה בשינוי והיא האמינה באהבת אמת, כאילו, ואהבה, בלי שום תנאי, וזה משהו שבאמת אני לוקחת ממנה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אני אשמח אם אתם גם החברים, תודה, את אמיצה. אנחנו.. אנחנו עוד לא נפרדים. את תהיי איתנו עוד הרבה זמן.

שיראל בן-איון:

תודה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אשמח שאם אביתר יכול להגיד ככה, ברקע הזה,

אביתר אוחיון:

כן, בטח. אני קצת..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

מילה על הנצחה וגם עדינה אם יכולה, אם את מרגישה שאת יכולה.

עדינה שלר:

כן..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

בבקשה, אביתר.

אביתר אוחיון:

אני אביתר, אני בן 27. הייתי בן 25, הייתי עובד במסעדה של אבי לוי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

המוציא.

אביתר אוחיון:

המוציא. היא הייתה עובדת איתי במשך כמעט שנתיים. זה הבחורה שיחידה שבחיים שלי לא חשבתי שאני יכול להתפרק ממשבר בחיים, כל אחד יש לו משבר, אבל להתפרק לילדה כזאת שהיא כמה שהיא קטנה, היא ככה עוטפת. אני ככה, אפחית במילים כי זה, כמו שהיא דיברה, זה, אני שומע את זה וכל פעם זה ללא, לא מתעכל להגיד ולספר את הסיפורים האלה, אבל אני אספר את הרגעים האחרונים שלה שהיא הייתה בעבודה, שזה היה בעצם ממש לפני השביעי, שאם זה היינו ב-5.10 אז היה אחרי זה את ה-6 שזה יום שישי, ואז שבת. וביום חמישי היינו במסעדה, ילדים פשוטים, פותחים את הבוקר ולהתחיל למלצר, ומחפשים את יודעת.. טיפ מאיזה מישור זר שרק ייתן לנו איזה חיזוק ליום. ואני זוכר שהיא פשוט התעצבנה ששום דבר לא עובד בסדר, אם זה

אנשים או בעל עסקים שמעסיקים ערבים או עובדים, ששום דבר לא הולך, בדברים הכי קטנים, בדברים הכי נורמטיביים, הכי בסיסיים, היא פשוט השתגעה ובחיים שלי לא ראיתי בן אדם שצועק ככה ומגיע לחירפון, ברמה שאפילו הבוס צועק עליה ואומר לה, עופי מפה, והיא פשוט באמת יצאה והיא כבר השתגעה כי בצדק, שום דבר לא עבד נכון, שום דבר לא עבד בסדר. אני, אני יכול להגיד לכם שאני בטראומה, כי מה שחוויתי שם איתה זה היה, אין לי לתאר את זה, אבל בדיעבד אני לא אשכח שאיזה ערבי אחד בא אלינו בעבודה ואמר לנו, חכו, חכו מה יהיה לכם, ואף אחד במסעדה פשוט לא התעורר. ואני סתם עובד, זה היה גם קרה לפני יחסית, חצי שנה לפני. ולא הבנתי למה הוא אומר את זה והתעצבנתי, ואפילו שהבוס השאיר אותנו שם. ה-חכה, חכה מה יקרה לכם, זה, אני לא ידעתי מה יקרה אבל, כאן זה היא הזכירה לי את זה וכמה שבאמת התעוררתי וראיתי דברים ובסופו של דבר, קרה מה שקרה אבל אורטל היא הייתה בן אדם כל כך טוב, החיות שהיה בה, הנשמה, הלעשות טוב לאנשים, לדבר טוב, לא משנה, גזע, דת, מין, גודל, משקל, פשוט להיות בן אדם כל כך טוב עם אור בעיניים, אם זה להחמיא לאישה, להחמיא לגבר, על הכל באהבה ובטוהר נקי, וזה פשוט מדהים כמה חיות לפעמים רוצה לחיות ורוצה להשתנות ורוצה לצאת, ולעבור לגור ביחד ולעשות ולחוות זוגיות וחיים ו.. והכל בשנייה פשוט נקטע. אז הזיכרון הכי טוב שלי ממנה זה, זה לב אחד גדול וחיוך, ובאמת נתינה מהלב. והיא הייתה בן אדם כל כך טוב שאני פה זורק מילים אבל זה רק קמצוץ מ.. אי אפשר לתאר את ההרגשה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
תודה.

אביתר אוחיון:
אז..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
אביתר, ממש תודה.

אביתר אוחיון:
אין על מה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
עדינה, תרצי להגיד משהו לפני?

עדינה שלר:
אני חרדנית, לא.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אז מה? אנחנו גם.

עדינה שלר:

קשה לי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אנחנו, אין אחד פה שלא חרדתי, אל תאמיני לאף אחד. כולנו, אנחנו באותה סירה.

עדינה שלר:

קשה לי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אוקיי. נכבד את זה, אבל אם באמצע בא לך,

עדינה שלר:

כן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אז תעצרי..

יהודה פרוידגר:

אבל את באת..

דובר:

אל תתביישי.

יהודה פרוידגר:

מאז..

עדינה שלר:

לא, אני לא מתביישת.

יהודה פרוידגר:

מה? איזה תמיכה? איזה טיפול? מה, מה, איך אתם עוברים? איך את מצליחה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

זה יהודה, תציג את עצמך.

יהודה פרוידגר:

אה, קוראים לי יהודה, אני חבר מועצה. איך את מחזיקה? איך מפסיקים, איך ממשיכים? מה תומך בד? מה מקור הכוח שנותן לך להמשיך, לבוא, לדבר?

שיראל בן-איון:

לא יודעת, לא יודעת. אני לא מטופלת.

יהודה פרוידגר:

משהו רשמי? משהו מלווה אותך?

שיראל בן-איון:

לא.

יהודה פרוידגר:

יש איזה פסיכולוג? יש איזה.. כאילו, חזרת מהנובה, כל מה שראית, כל מה שחווית, כל התמונות שכל הזמן מסתובבות אצלך?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

היא גם לא חזרה לעבוד עדיין.

שיראל בן-איון:

אני חושבת, כן, לא חזרתי לעבוד, אבל אני חושבת שזה מין ניתוק רגשי. איבדתי הרבה חברים אחרי זה בצבא, וחבר טוב שלי ושל אורטל נפל באסון של ה-21 לוחמים, ואז סבתא שלי ואבא שלי, בזמן מאוד קצר איבדתי כל כך הרבה אנשים שיש איזה..

שעיה רוט:

אבא שלך?

יהודה פרוידגר:

מה אבא שלך?

שיראל בן-איון:

אבא שלי נפטר שלושה חודשים אחרי הנובה.

יהודה פרוידגר:

וואו. נפטר ב.. מבחינה טבעית.

שיראל בן-איון:

נפטר, אפשר להגיד, מהמחלה.

יהודה פרוידגר:

או-אה.

שיראל בן-איון:

אבל כן, זה הרבה אנשים שאתה מאבד ויש לך איזה ניתוק רגשי כבר, זה לא איזה משהו שאני יכולה לשים עליו את האצבע.

יהודה פרוידגר:

אבל זה לא דבר שיכול להחזיק לנצח. רואים, רואים מאיך שאת מדברת שאת כל הזמן מנסה לעשות את הנתק הזה. טיפה יש משהו ש.. טיפה מעלה לך איזה דמעה, את דוחסת אותו וממשיכה כאילו לדבר.

שיראל בן-איון:

אני מודעת לדברים..

יהודה פרוידגר:

אני לא חושב שזה נכון.

שיראל בן-איון:

אני חושבת שכרגע זה, כרגע אבל זה נכון.

יהודה פרוידגר:

אני לא יודע, אני לא מבין בזה, אבל..

שעיה רוט:

היא אולי יודעת מתי הזמן המתאים..

יהודה פרוידגר:

כן, אני לא מבין בזה אבל..

שעיה רוט:

.. אנשים יודעים מתי כן ומתי לא.

שיראל בן-איון:

רגע, אני ניסיתי להיות מטופלת. זה הפעיל לי פוסט טראומה מאוד קשה, בריח של דם וריח של עשן ותמונות ודברים שאני פחות רוצה לזכור. אז אני חושבת שכרגע אני פשוט צריכה את השלווה שלי, את השקט שלי וכשאני אהיה במצב נפשי יותר טוב, אני כן ואלך אטפל, ברור, זה לא משהו שיחזיק כאילו לשנים, אבל כרגע אני במצב שאני יודעת שאני באיזון, לפחות אצלי עם עצמי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

עכשיו, אני, ברשותכם, אני מחזירה, קודם כל אני חושבת שהנצחה קשורה ובטבורה, בטבור עם טיפול ועם העיכול, כי משם עולה הכוח להנציה. אני בטוחה שכל מי שיושב פה יודע, שיש משפחות שאמרו לי רק עכשיו וזה .. הרבה תמר אלעד, אתם מכירים אותה, שאחיה נדב נפל בלבנון נדמה לי, שרק אחרי 18 שנה הם הצליחו להרים ספר זיכרון, שתבינו, כאילו, למשפחות מאוד קשה. יש משפחות ואני חושבת שהשבעה באוקטובר פתח הנצחה. אני יודעת שהילדה הזאת, הקטנה, שעברה מה שהיא עברה ומה שהיא תיארה, זה נשמע קצת, זה, אני לא מאמינה איך את זה, אבל היא גם זאת שמנציחה את אורטל. היא עשתה סטיקרים שיש לי על האוטו.

שיראל בן-איון:

נכון.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

ואני רק אגיד בגילוי נאות, שהבת שלי הקטנה אלה, שאיבדה את, גם את הבן דוד שלה יוראי בשבעה באוקטובר, לוחם ימ"מ וגם את בן דודנו ירדן בוסקילה מכפר מסריק, שנרצח בנובה. אולי ראיתם את אבא שלו, שמעון בוסקילה שהרביצו לו בכנסת והתעלף ואיבד הכרה, אז זה אבא שלו. ואז היא איבדה את אורטל, ולקח המון זמן עד שאיתרו את אורטל ועד שזיהו אותה. אבל..

רחל (רוחי) מייט:

הבת שלך חברה של אורטל?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

הבת שלי, עבדה איתה, כמו אביתר.

אביתר אוחיון:

כן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אני ככה הצלחתי. אבל אני מקבלת מבתי וגם מתעניינת כל הזמן, אז הם עשו גם אירוע זיכרון, אזכרה, והם עשו.. אבל אני חושבת שבחורה כזאת, או האימא למשל המדהימה רחל, של שני התאומים וקנין, אושר ו..?

שיראל בן-איון:

ומיכאל.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

ומיכאל, אין להם את, הם לבד. היא אימא יחידנית. היא עשתה את שני הבנים האלה בטיפולי פוריות מאוד קשים ללא אב, גידלה אותם לבד, ושניהם נרצחו בנובה.

אריה קינג:

מיכאל ועקנין? מיכאל ומי?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

מיכאל ואושרי.

אריה קינג:

ואושרי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

ושניהם נרצחו והם הילדים היחידים שלה והיא אישה יחידנית לבד. זכינו שבתי וגם אתם, חלק מהחבורה הזאת, ישנו איתה בלילות בהתחלה, עד שהיא נסעה לבתה בדימונה, אה, לאחרונה בדימונה.

אריה קינג:

נהרגו בפסטיבל?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

היא לא יכולה להרים את עצמה לעשות הנצחה מהסוג שאנחנו, משפחות אחרות עושות. ולכן תגיע לכאן תכף חברת מועצת העיר וסגנית ראש העיר, שיחד איתי אנחנו מנסות להוביל הנצחה, רועי, מה שדיברת, קצת לבוא לתחומים אחרים. השאלה שלי זה קודם כל אם היית באירוע שהקמנו את האנדרטה לנרצחי פעולות האיבה והשבעה באוקטובר, חרבות ברזל מה שנקרא.

שיראל בן-איון:

העגול הזה שעשינו..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

כן,

שיראל בן-איון:

אז כן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אז זהו. אז זאת ההנצחה והאנדרטה שאנחנו עושים. אגב, למי שלא יודע, אבי פה? אבי הלך?

יהודה פרוידגר:

כן, הוא אמר שהוא בקושי שומע אז הוא..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אה, כי אבי היה אצלי ואמרתי לו ודאגנו שעכשיו ממש, בעוד שבוע נדמה לי, אתם מכירים את זה בטח, אנחנו מוסיפים את השמות של הנופלים, יש לנו בעיקר נופלים, תודה לאל אין לנו נרצחי פעולת איבה, מאז קסטלמן, שהם לא חיילים, שהם אזרחים, או חיילים, ואנחנו עושים שבוע הבא טקס עם המשפחות החדשות לצערנו. אנחנו העיר עם הכי הרבה נופלים והכי הרבה נרצחים, גם אבסולוטית אבל גם שיעורנו הוא מאוד גבוה, ו.. אז זה מאוד חשוב לי שתדעי. ואת כל שנה, ואתם תוזמנו לטקס באנדרטה הזו, יהיה טקס לקראת יום הזיכרון או בשבעה באוקטובר או גם וגם. ואנחנו פה, הוועדה הזו מנסה למצוא דרכים, ואני צריכה אתכם המשפחות השכולות, אני מסתכלת על שיעה ואני מסתכלת על דינה קיט, שהיא נציגה פה של גוף של משפחה אחת, אולי המנכ"ל גם יגיע תכף, כולם בפקקים.

אריה קינג:

יגיע?

דינה קיט:

מי, משה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

כן, משה.

אריה קינג:

חדש.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

כן, הוא חדש,

אריה קינג:

הוא מנכ"ל חדש.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

הוא החליף את ה..

דינה קיט:

הוא ינסה להגיע..

אריה קינג:

צריך הליקופטר כדי להגיע לכאן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

מה שאני רוצה להגיד זה שאנחנו רוצים לקחת את תפקידנו הסטטוטורי שמופיע בפקודת העיריות אבל גם ולהיכנס לתחומי הנצחה נוספים. אני מאוד מקפידה לא.. אני אומרת את זה יותר לחברי הוועדה, פחות מעניין, אני מאוד-מאוד שומרת על הגבולות שלי, יש לי גם את אור ששומרת עליי ואת מזכיר העירייה ואת מרגליות, המנדט של הוועדה הזו עוסקת באזרחים. אז היה לי חשוב להגיד את זה, אני רוצה לשמוע מכם, אתם חשובים לי, תקבעו איתי, טלי, מנהלת הלשכה שלי היא, תבואו נשב, שעה, בקשר.. כל מי שפה, אני אשמח, זה לא ביטוי נכון להגיד אשמח אבל אני חושבת שנוכון שנעבוד יחד בשיתוף ציבור כזה, אתם בוודאי תכף תציגו, תביאו לנו רעיונות למיזמים שהם לא מיזמים של תשתיות הנצחה, זה יש כבר. אז אני ברשותכם אני אדלג, אז אם את רוצה תישארי, כי אני רוצה שתשתמע מה, מה אנחנו חושבים ואנחנו רוצים אפילו שאתם תהיו הראשונים,

שיראל בן-איון:

אוקיי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

בפיילוט שנעשה. ברשותך.

שיראל בן-איון:

כן, כן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

יופי. אז אני מעבירה את רשות הדיבור מרשותכם,

אריה קינג:

שנייה, אפשר להעיר?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

כן.

אריה קינג:

על מה שסיימת. אני חושב שצריכה לצאת קריאה מהוועדה, ואולי להכריז את זה בצורה יותר אפילו מוסדרת בישיבת הנהלה, שכל תקציב שיש בתחום שהוא כמו שאמרת בצדק, לא תשתיתי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

בדיוק.

אריה קינג:

אם זה בספורט, אם זה בתרבות.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

נכון.

אריה קינג:

ואם זה בחינוך ואם.. לא משנה מה, להגדיר, אני אומר, אני לפחות הנחיתי את מורשת ישראל וזה קורה כבר.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

כן?

אריה קינג:

אין אירועי מורשת ישראל, כאילו, אירועים משמעותיים ואפילו קהילתיים, שאם יש לנו אפשרות להנציח שאנחנו לא ננציח, ולכן צריך לקבל,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

יפה מאוד.

אריה קינג:

אבל צריך שזה לא יהיה, עוד שבוע, עוד שנתיים..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

לא, לא, לא.

אריה קינג:

צריך להגדיר את זה בישיבת הנהלה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אז אני מציעה..

אריה קינג:

אולי תעלי את זה בהנהלה בשבוע הבא.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אני..

אריה קינג:

שיהיה מוגדר, גם אם זה לא לשיקול דעת של מחזיק התיק. ההנהלה קובעת ש.. אני לא אומר שכל אירועי תרבות או הספורט או..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אז אני, סליחה, אני יודעת, אני קודם כל מאוד מעריכה את מה שאתה אומר, אבל אתה יודע שבגלל זה, גם בגלל דברים שאמרת בישיבה הראשונה וגם בשנייה, וגם בגלל שפה זה עלה, לכן פתחתי בזה, שאנחנו הקמנו ועדה והיא כבר התכנסה פעם אחת, ואת זה עדכנתי בהנהלה.

אריה קינג:

כן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

זה היה, כמובן עלה מפה ואני הצעתי את זה. אני אגיד גם, זה לא עלה רק בגלל זה, מה שאתה אמרת. תגיד לך אור, כמה פניות יש לי, לך, לכל אחד מאיתנו,

אריה קינג:

לצערנו הרב יש הרבה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

ואי אפשר שפה, השוויוניות,

אריה קינג:

חשוב מאוד.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

והאיפוק גם, היא חייבת, אנחנו יודעים את זה מהצבא, אנחנו צריכים לגזור את זה על עצמנו. ולכן, וכרגע בדיוק הוועדה שוקדת על זה ברשות השופטת, ולכן הם גם לא נותנים לי להגיע לוועדה הזו,

אריה קינג:

אה הבנתי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

רק שתדע, כי אני...

אריה קינג:

הם ידברו גם על התחום הזה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

ידברו גם על זה.

אריה קינג:

אה, בסדר גמור.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

יגדירו תקציבים, יגדירו,

אריה קינג:

מעולה.

יהודה פרוידיגר:

לא, אבל אני חושב שצריך גם לתת,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

כן?

יהודה פרוידגר:

לא הכל צריך להיות...

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

חשוב לי שהדברים שחברי המועצה אומרים יצוטטו במדויק.

יהודה פרוידגר:

אני לא חושב, אני לא חושב שכל,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

סליחה...

יהודה פרוידגר:

אריה,

ישראל קלרמן:

..

יהודה פרוידגר:

אריה.

אריה קינג:

כן.

ישראל קלרמן:

באירוע.

אריה קינג:

כן.

יהודה פרוידגר:

אריה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אריה וחרב קלרמן, שנייה כי הוא מדבר.

יהודה פרוידגר:

אני לא חושב שכל הנושא ההנצחה צריך להיות רק מוכתב מלמעלה.

ישראל קלרמן:

מה, מה?

יהודה פרוידגר:

לא צריך להיות הכל רק מוכתב מלמעלה, שאנחנו מחליטים שאנחנו מנציחים את זה זה בצורה כזאת וכזאת. זה יפה שיש שרואים את זה. יש אנשים שהיה להם חלומות. אני בטוח שלאורטל היה איזה חלום. בפסגה יש בחור שהדריך בכנפיים של קרמבו, הם רוצים לפתוח סניף של כנפיים של קרמבו, זה כאילו המשך החלום שלו, כי זה היה החלום שלו. יש עוד אחד שכל הזמן עסק עם נוער, אז אנחנו הולכים להקים איזושהי קבוצת נוער חינוכית והיא תיקרא על שמו, כאילו העשייה, ממשיכים את העשייה. זאת אומרת יש כל מיני הנצחות פורמליות וזה שיהיו מוכתבות מלמעלה, אבל אם אנחנו נצליח שהמשפחה, החברים, הידידים, האנשים הקרובים, יצליחו כמו שהסטיקרים תמיד מייצגים איזה משפט אחד שאתה אומר, זה אפיין את הבן אדם, לשתף אותנו, באיזושהי חלום של מי שנהרג, במשהו שהוא הלך לעסוק בו, שהוא עסק בו, שעניין אותו. ואנחנו בעירייה עם כל המחלקות שיש לנו נצליח לתת איזושהי מעטפת, להצמיח איזושהי פעילות.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

מקסים, אני מאוד אוהבת את הרעיון.

יהודה פרוידגר:

איזושהי פעילות המשכית, לא שפה פעם בשנה יהיה, אלא פעילות שבעצם זה ימשיך את החיות שלו, זה ימשיך את העשייה שלו. כשאומרים בבית קברות, כשאומרים בבית קברות, תהיה נשמתו צרורה בצרור החיים, הכוונה, לא הכוונה שמה, איפה שכל הנשמות צרורות, אלא הכוונה שהנשמה תהיה צרורה איתנו, עם אלה שחיים כי אנחנו לוקחים את ה..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אני מאוד אוהבת את מה שאתה אומר.

יהודה פרוידגר:

את הדברים שלו וממשיכים את זה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אז אני רוצה להגיד לך שאני, אישית, אבל גם אחר כך כל אחד שיגיד. אני אשמח גם לשמוע אותך, ואת אריה ואת..

ישראל קלרמן:

כן כן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אנחנו תכף, אנחנו נחכה, את.. את יכולה עוד לחכות פה עד ש..

ישראל קלרמן:

כן, כן, היא רוצה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

מצויין. אני רוצה להגיד לך, ואריה זה גם תשובה קצת לך, אבל זה מאוד מעניין מה שאומר פה יהודה, משום שבועדה, שאני לא נמצאת בה אבל אני קצת שומעת, יש איזה פתיחות ופחות נוקשות. יש דברים בפירוש ועשינו כבר דברים, שתדעו, כבר עשינו דברים של הנצחה מקומית, חכו אחר כך.

ישראל קלרמן:

רגע, למה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

לא עכשיו.

ישראל קלרמן:

תנו לה להציג, היא תציג את הזה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אני באמצע. מה שאני רוצה להגיד שאני מקווה שהרוח הזאת שיש בה איזה גמישות בדיוק-בדיוק אתה היטבת להגיד, אני לא צריכה להוסיף מילה עליך. בול. שיש דברים שבספורט, סטריט-בול, מישחו ששיחק סטריט-בול,

שעיה רוט:

נכון.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אנחנו לא מתכוונים, אנחנו, אני מתחילה להרגיש את הרוח הזו, זו הרוח שלי, אבל זה לא אומר שאני. אחר כך נעשה סבב, אני מאוד שמחה על הדברים שלך, זה גם קצת מתקשר למה שאתה אומר, אני גם אבל אומרת לך, אני לא הייתי מנחה, שמחזיקי תיק יהיו מודעים שיש גמישות והם שיחליטו, וצריך להיזהר, כי אם לא תהיה יד מכוונת, נגיד שתלך רק למגזר אחד, נגיד שתתעלם ממשפחות שהם לא מקושרות ולא מחוברות לדברים, אז אני אומרת כן צריך, חשוב לי אור, שהדבר הזה יעבור. אנחנו כן חייבים איזה יד מכוונת ואיזה יד ש.. איזה עין שרואה, ויוצרת האחדה, לא במובן של אותו אירוע, בדיוק נראה אותו.. תראו, השבוע נחנך גן, ביוזמת המשפחה בכלל, לא קשור, הם שמו את הכסף, וראש העיר הגיע, של שחר פרידמן, בגן,

ישראל קלרמן:

נכון.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

הגננת שלו החליטה להנציח אותו, זה משהו אחר.

חגית משה:

יש יוזמות שהם יוזמות..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

ואני הסברתי, וכבר הסברתי ואני לא אחזור על זה, כי כולכם שמעתם אותי, יש הנצחה פרטית שעולה כסף, והמשפחה אומרת, אנחנו שמים את הכל. יש לנו אבא שרוצה לבנות בריכה אולימפית בירושלים, הוא מוכן להביא את כל הכסף, סבבה. יכול להיות, אבל אני אומרת שזה, לכן הקמנו את הוועדה שהיא תקבע קריטריונים של סף, של רף, של רף וסף ושלעולם לא נבוא למצב שיבואו אנשים ויגידו בכלל לא ידענו, אנחנו ממש חייבים לעבוד גם על זה, וכן התקציב עם זה. ברשותכם, אני רוצה שגם הרב קלרמן סגן ראש העיר עוד יכול להיות פה איתנו, אז אני רוצה שרוחי וגולדי יציגו את המצגת שלהם.

ישראל קלרמן:

התחברתם? התחברתם למצגת?

רחל (רוחי) מייט:

כן, כן, אתמול כבר הכל..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

הכל הכל הם..

ישראל קלרמן:

..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

ככה אתה מכיר אותי? הגיע הזמן שתכיר אותי ושתזהה אותי כשאתה רואה אותי. הוא בא אליי, הוא שכח את השם שלי.

חגית משה:

מי את, הוא אומר לך?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

לא.

ישראל קלרמן:

לא היה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

את יעל? הוא אומר, את יעל?

ישראל קלרמן:

חגית..

חגית משה:

ההוא, יש לו קילומטראז', הוא לא זוכר את כל האנשים.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

בסדר. כל עוד זה בשנה הראשונה, עד ה-29 במרץ אתה יכול.

ישראל קלרמן:

הכל בסדר.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

ב-29 במרץ אנחנו שנה ביחד.

ישראל קלרמן:

לא אשכח לעולם, לא..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
אוקיי.

דוברת:
העכבר אצלך.

ישראל קלרמן:
לא הבנתי, שלחתם את זה לאיזה מייל?

רחל (רוחל) מייט:
זה כבר היה פה וכבר..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
מה קורה? איפה רפי?

דובר:
למייל של..

ישראל קלרמן:
רפאל.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
רפאל.

ישראל קלרמן:
הוא שומע אותנו?

יהודה פרוידגר:
מה השאלה?

ישראל קלרמן:
לא, הם רוצים להציג מצגת.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
הם הביאו, היא הייתה פה על ..

דוברת:

היא הייתה.. אולם 2. מי יכול לפתוח את אולם 2?

ישראל קלרמן:

את יכולה לשלוח לו את זה למייל ...

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

... בלי מצגת..

ישראל קלרמן:

מה זה המחשב..

דובר:

רפאל, אתה יכול לבוא שנייה?

דוברת:

לא, הכל טוב.

ישראל קלרמן:

אה, זה הזה.

דוברת:

הנה, הנה, יש לך.. הנה, המצגת, הנה.

ישראל קלרמן:

הנה, הנה, הנה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

רחל מייט.

טלי המר:

רגע, אבל צריך לעשות 'שייר' לרועי.

ישראל קלרמן:

מה צריך?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

רועי, אנחנו עושים לך 'שייר'. תעשו לרועי 'שייר'.

טלי המר:

להתקשר או שהוא רואה את זה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אתה רואה?

עו"ד רועי כהן:

אני רואה, אני רואה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אה, מצוין.

ישראל קלרמן:

הכל טוב.

רחל (רוחל) מייט:

הוא רואה והוא מכיר. רועי מכיר. שלום, רועי. נעים מאוד. אנחנו, רועי מכיר את הרעיון עוד בתחילת דרכו, עוד לפני שיצאנו לדרך. אנחנו הקמנו את הפלטפורמת הנצחה, כבנות שלשכול אזרחי, את אימא שלנו איבדנו בילדות שלנו, אבא שלנו ליווינו עם מחלה לאורך שנים יותר ארוכות, וגם הוא נפטר לפני הקורונה, והיה לנו חלום הרבה זמן להקים פלטפורמת הנצחה. עשינו הרבה מאוד, אני התחלתי לגייס משאבים בגיל 13, בשבעה של אימא שלי, לארגון עזר מציון, למי שמכירה. הקמתי שמה מחלקת הוספיס, ציוד.. בשבעה של אימא שלי, ציוד למחלקת הוספיס, כי אימא שלי הייתה כמה חודשים בהוספיס בית ועזר מציון היה ארגון קטן בתחילת הדרך, ואת רוב הדברים שהיינו צריכים, היינו צריכים לקנות ואחר כך השאלנו להם, ובשבעה של אימא, הגיעו הרבה, אימא שלי הייתה יהלומנית, ואבא שלי גם היה רב מפורסם ואנשים הגיעו, הרבה מאוד אנשים, ופשוט כל בן אדם שהגיע, לא יכל לצאת בלי להשאיר תרומה לעזר מציון. וזהו, התלהבתי על הדבר הזה ונשארתי פה ובמשך שנים הייתי בגיוס משאבים, ומתוך הגיוס, ראיתי שאחד הדברים שגורמים לאנשים הכי הרבה לתרום זה להנציח, אנשים נותנים לזכר ויש הרבה מקום של כבוד, ובסופו של דבר, כשבן אדם תורם חצי מיליון שקל וקונים איתו אמבולנס ויש איזה הזכרה קטנה על האמבולנס, הרגשתי שזה כאילו לא פייר, מי רואה את זה בכלל? ורציתי הרבה יותר, לתת לזה הרבה יותר חיות, לתת לזה משמעות, ולהקים דף הנצחה שהוא תמיד יהיה, יהיה אפשר לעדכן אותו ושנאנשים יוכלו להגיב עליו, שהוא יהיה חברתי, שאנשים יוכלו להוסיף, יפגשו אותו, יוכלו גם לכתוב

את ההרגשות שלהם וגם להוסיף סיפורים ותמונות אם הם הכירו אותו, וככה בעצם יצאתי לדרך והלכתי להקים פלטפורמת הנצחה שמחוברת בקוד QR למיצגים הפיזיים שעושים לזכרם וכמובן לקבר. חמישה חודשים אחרי שהשקנו את המיזם, הגיע השביעי באוקטובר, ומהר מאוד הבנתי שחשבתי שאני רוצה להקים פלטפורמת הנצחה, זה בורא עולם רצה והוא פשוט רצה שאני אהיה שם במקום הזה, בסיטואציה הזאת ולפגוש את האנשים. ומהשביעי באוקטובר, שכולכם בוודאי זוכרים את היום הנורא הזה, איך שברגע אחד, פשוט החיים שלנו התהפכו, ומה שלא יהיה, לעולם לא נחזור למה שהיינו קודם. ואחד הדברים הנוראים שלויה רדפה לווייה, לא היה רגע אחד באמת לזכור את האנשים, ויותר מזה, כל כך הרבה ילדים קטנים איבדו הורים, כל כך הרבה הורים איבדו ילדים. מי יספר את כל הסיפורים האלה? מי יזכור את כל הזיכרונות האלה? פתאום אנחנו מוצפים בכל כך הרבה זיכרונות, תמונות, תלכו איפה שאנחנו הולכים הכל מלא מדבקות בכל הארץ, אין תחנת רכבת, תחנת אוטובוס שלא הכל מוצף והרצון לזכור קיים בצורה, אני חושבת שהיא לא הייתה מעולם כמו שהיא קמה וצפה אחרי השביעי באוקטובר. אז זה מה שהתחלנו לעשות, פשוט להקים דף לכל חלל וחלל, יצרנו יחד עם שי גראוכר חמ"ל ממש בימים הראשונים כשאספנו שם לשם.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

מי זה שי?

איילת ששון:

הוא תרם המון-המון כסף לחיילים.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

זה התורם שסיפרת לנו עליו?

רחל (רוחי) מייט:

כן, כן. אז הוא עזר לנו..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

נגיד.. כזה איש צדיק.

רחל (רוחי) מייט:

כן, וביחד איתם הקמנו.

ישראל קלרמן:

על הפצועים וגם.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

נכון.

יהודה פרוידגר:

גם בפצועים וגם בזה.

רחל (רוחי) מייט:

ב-30.. לילדים,

יהודה פרוידגר:

לפצועים וזה לכולם.

ישראל קלרמן:

כל המשפחות, כן.

רחל (רוחי) מייט:

כן. אז ביחד איתם בעצם הקמנו ב-30.. ל-7.10 את עמדת הנרות האלה שעמדה כשנה בכותל המערבי והיה שם את הקוד QR שכל אחד יכל לסרוק ולהגיע למה שיש לכם בעצם בשרשרת, שרואים את כל החללים ואפשר להיכנס לכל חלל ואפשר לחפש כל חלל.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

זה בשרשרת שחילקתם?

רחל (רוחי) מייט:

זה בשרשרת, בשרשרת יש לכם לכולם..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

תמיד אתן מביאות לנו דברים.

רחל (רוחי) מייט:

את כל החיילים. נכון, כי זה, זה חלק.

ישראל קלרמן:

מה יש לנו?

רחל (רוחי) מייט:

יש לכם שרשרת שכשסורקים אותה, מגיעים לכל החללים.

יהודה פרוידגר:

אני יודע, שרשרת, הנה, הנה, אני..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
יש QR.

ישראל קלרמן:

את כל החללים.

איילת ששון:

כן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
כל החללים, כולל הכל.

רחל (רוחי) מייט:

כן, כולל חיילים.. כן, כולל אזרחים כולל הכל, כן. אנחנו ברקדנו כבר מאות קברים, חלקם מחללי פעולות איבה וחלקם חללי צה"ל. אני חייבת לומר שאני מסתובבת מאוד הרבה בבתי העלמין מה-7 באוקטובר, אני הטיול שלי זה בתי העלמין. יום שישי בבתי העלמין זה, זה פסטיבל, סליחה שאני אומרת. קודם תראו את ההבדל בין החלקות מהשביעי באוקטובר לחלקות קודם. החלקות קודם..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
אנחנו בפרוטוקול לא נכתוב את.. בסדר?

רחל (רוחי) מייט:

כן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
לא, לא, כי את בסדר שאמרת את זה ואנחנו מבינים,

רחל (רוחי) מייט:

לא, אני רוצה שתבינו,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
אבל כדי שלא חלילה יגיע ל..

רחל (רוחל) מייט:

כן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

זה מפורסם ואני לא, אז תמחקו גם את מה שאני אמרתי.

רחל (רוחל) מייט:

כן.

ישראל קלרמן:

לא, היא אומרת שהחלקות של שביעי באוקטובר זה..

רחל (רוחל) מייט:

החלקות של השביעי באוקטובר צבעוניות, אנשים באים, מביאים,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

נכון.

רחל (רוחל) מייט:

דגלים, דובים, סיפורים, זה, הכל..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

בלונים ביום הולדת.

רחל (רוחל) מייט:

חגיגות.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

מביאים סופגניות, אוזני המן, הכל.

רחל (רוחל) מייט:

ממש, זה ממש מקום תיירותי. אני פוגשת שם בבתי העלמין אין-סוף תיירים, זה אזור תיירות.
אנחנו צריכים להבין שבתי העלמין הפכו לאזור תיירות.

חגית משה:

זה היער הקדוש, עוד הר קדוש.

רחל (רוחל) מייט:

מה?

חגית משה:

זה עוד הר קדוש.

רחל (רוחל) מייט:

מה?

חגית משה:

אמרתי ש..

ישראל קלרמן:

לא, אם כבר היא תיקנה את המילה פסטיבל אז אני לא, לא, באמת גם אני לא מתחבר למה שאמרת.. כי לא ראיתי, אבל גם.. לא, את ממשיכה, אל תלכי לכיוון הזה, אני לא..

רחל (רוחל) מייט:

כן. אני אומרת, אז מה שמאוד-מאוד חשוב, כשמגיעים כל כך הרבה תיירים ואני רואה אותם, אחד אחרי השני מגיעים וסורקים את הקודים והם קוראים על האנשים ומבינים,

ישראל קלרמן:

הו, בסדר..

רחל (רוחל) מייט:

מבינים.

דינה קיט:

זה הזדהות.

ישראל קלרמן:

כן.

רחל (רוחל) מייט:

מבינים מי היו האנשים, ואז הם מתרגשים. אני ממש רואה שבמצבות שיש עליהם קודים, אנשים מתעכבים, וקוראים, ואני אחרי זה גם רואה שהם בעצם..

חגית משה :

מי עושה את הקודים?

רחל (רוחי) מייט :

אנחנו.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

שתיחן.

חגית משה :

של כולם? כל.. מהשביעי באוקטובר.

ישראל קלרמן :

הן יושבות עם המשפחות, אני מבין.

איילת ששון :

אנחנו יושבות עם המשפחות ביחד עם המשפחות.

יהודה פרוידגר :

אתם רושמים את הכל על הקבר?

ישראל קלרמן :

הן כותבות... משפחות.. והן מכניסות לזה, מספרים להם סיפורים.

רחל (רוחי) מייט :

כן. ביחד עם מתנדבים. יש לנו בערך 100 מתנדבים.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

וכתבות וכתבות ותמונות.

ישראל קלרמן :

100 מתנדבים.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

הכל.

רחל (רוחל) מייט:

אנחנו תיכף נראה איך נראה הדף, ובעצם מה שאנחנו עושים..

חגית משה:

הייתי רוצה לחבר את זה, טוב, אחר כך.

רחל (רוחל) מייט:

אז מה שאנחנו בעצם רואים זה שהמצבות שהן מבורקדות, אנחנו רואים באנליטיקס שנכנסים אליהם אלפי מבקרים, אני יודעת גם ימים. ימי שישי זה תמיד נושא, אנחנו ממש רואים שאנשים נכנסים וגם הם משאירים זיכרונות, הם כותבים, אנחנו רואים את הנרות נדלקים, פרחים דיגיטליים מונחים, אנשים כותבים, אנשים אומרים פגשתי אותו פה, ראיתי אותו שם, ואנשים שולחים תמונות, מוסיפים סיפורים וזה מדהים. התגובות של המשפחות שכבר ישנו איתם, הם מאוד-מאוד מרגשות.

חגית משה:

כמה כבר עשיתם?

רחל (רוחל) מייט:

דפים עשינו לכולם, לכמה יצרנו קודים על המצבות, אזור ה-500, ושאינם ממש ישבנו עם המשפחות.

חגית משה:

וואו.

רחל (רוחל) מייט:

בעצם אנחנו, מגלים שיש לנו כמה יעדים, והיעד הראשון כמו שאנחנו, או כמו שאמרת, זה בעצם שלכל חלל יהיה את ה-QR שלו על המצב ושהדף שלו יהיה מכובד ומלא תוכן. ככל שהדף מכובד יותר, גם אורגני בגוגל הוא קופץ מהר מאוד. כאן אני ככה, נתתי קצת שנראה מה רואים בדף. רואים את ההיסטוריה כמובן עם קרא עוד, את האודות, משפחה, אפשר לראות את גלריית תמונות, גלריה של סרטונים, אזור של שיתופים של סיפורים, תמונות, כתבות, מקומות של הנצחה, איפה הנציחו את הבן אדם ואפשר ישר כאילו להיכנס לשם ללינקים ולראות מה עשו. תמונות מצב ומיקום קבורה שזה אחד הדברים שהוא באמת נתן לאנשים מאוד הרבה. זה מקום שברגע, בן אדם שהולך מגיע לקבר, אתה שולח לו את הדף והוא נכנס עם גוגל מפות, מגיע עד חמש מטר מהקבר. היעד השני שלנו

זה אנדרטאות שבעצם מספרות את סיפור המקום. בעצם אנחנו רוצים לייצר אנדרטאות, שכשנכסים לאנדרטה רואים את הסיפור של המקום ואת כל החללים שבו. התחלנו לפתח את זה, אם תסרקו.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
סליחה, את זה אני לא מכירה, זה חדש.

רחל (רוחל) מייט:
זה חדש, כן, אנחנו מתחדשים כל הזמן.

ישראל קלרמן:
שמה?

רחל (רוחל) מייט:
אם תסרקו את הקוד הזה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
להקים ממש אנדרטאות פיזיות עם סריקה. השאלה שלי מי מתקצב את כל זה? עדיין גראווכר?

רחל (רוחל) מייט:
לא, אנחנו כל הזמן מתרימות..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
זה עם העריות וזה?

ישראל קלרמן:
לא, היא אומרת לך שהיא מגייסת משאבים.

יהודה פרוידיגר:
היא אלופה בהתרמות, היא אומרת לך את זה מהרגע הראשון.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
לא, שנייה, אני יודעת, אבל אני שואלת,

יהודה פרוידיגר:
מגיל 13 היא מתרימה, מה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אני יודעת, אני יודעת. אני מכירה אותה.

יהודה פרוידיגר:

אלופה.

ישראל קלרמן:

שי.. היא הדוגמה, היא יושבה איתו בהתחלה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אני לא סתם הוקסמתי והחלטתי להביא אותן לפה.

ישראל קלרמן:

לא, בסדר גמור.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

על מה שהן עושות. אבל אני שואלת האם ערים או יישובים או.. הם משתתפים בהקמה?

ישראל קלרמן:

העיריות?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

העיריות, הרשויות.

רחל (רוחי) מייט:

אז לאט-לאט עכשיו זה..

ישראל קלרמן:

הרשויות.

רחל (רוחי) מייט:

עיריות זה קולות קוראים.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אה, הבנתי.

רחל (רוחי) מייט:

עכשיו רק מתחילים לצאת הקולות קוראים של, החדשים של אחרי המלחמה,

ישראל קלרמן:

כן?

רחל (רוחי) מייט:

ואנחנו כבר ישבו איתנו..

ישראל קלרמן:

יצא קול קורא מאיזה עירייה?

חגית משה:

זה לא רשויות.

רחל (רוחי) מייט:

מה?

ישראל קלרמן:

איזה עירייה הוציאה קול קורא?

רחל (רוחי) מייט:

יש עכשיו, עכשיו ישבנו עדיין לא יצא קול קורא, אבל עיריית תל אביב מתעניינת,

ישראל קלרמן:

כן?

רחל (רוחי) מייט:

כן. אנשים,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

רמת גן כבר הקימה, נדמה לי.

רחל (רוחי) מייט:

מה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אנחנו ורמת גן הקמנו, נהריה הקימה.

ישראל קלרמן:

.. זה לא מה שהיא אומרת.

חגית משה:

את האנדרטה.

ישראל קלרמן:

כן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

לא, לא, אותו דבר..

חגית משה:

על מה את מדברת?

איילת ששון:

לא, היא מדברת על..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

יש ערים, חבר'ה, יש ערים.

ישראל קלרמן:

למה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אני אומרת לכם.

חגית משה:

לא, אני רוצה להבין על מה את מדברת.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אני מסבירה. יש ערים שעוד לא הקימו אנדרטה לחרבות ברזל.

חגית משה :

אנחנו הקמנו. אנחנו..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

ואנחנו היינו בין הראשונים, אולי הראשונים שהקמנו, בצדק, ויש ערים שהקימו את הרשמית שלהם. אני יודעת שברמת גן הקימו, במקרה נתקלתי בזה. ואני יודעת שנהריה הקימו. אין להם אבל, אתם יודעים למשל בנהריה יש שניים, שני נופלים, יש שני נופלים, זה אז אתם מבינים, אבל יש אנדרטה קטנה, אבל הרבה ערים רק מתחילות לדעתי לחשוב, כי הם חיכו..

עו"ד רועי כהן :

לא, לא, אני אתקן רגע, אני אתקן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

כן.

עו"ד רועי כהן :

אני אתקן רגע. אני אוסיף בנושא הזה..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

אוקיי. רועי כהן.

עו"ד רועי כהן :

מי שהעביר את החקיקה בשנת 2004 ביחד עם חברת הכנסת רוחמה אברהם עוד שהיא הייתה אז, בנוגע להקמה של הוועדת הנצחה לחללי טרור בכל עיר, וחלק מהמנדט היה להקים אנדרטה. מאז... למעלה ממחצית מערי המדינה זה אנדרטה לזכר חללי פעולות איבה. בכל הערים הגדולות בפורום ה-15 אין עיר אחת שאין בה אנדרטה. בנוסף, הובלנו לתהליך שבו יהיה ליד האנדרטה טקס לחללי פעולות איבה ממש בסמיכות ליום הזיכרון, והנושא הזה של אנדרטה לחללי פעולות איבה הוא קונצנזוס. בעיר ירושלים הייתה בעייתיות מסוימת, נמצא שמה אריה והוא מכיר את הבעייתיות הזאת,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

הוא כבר לא פה.

עו"ד רועי כהן :

הוא לא פה אבל הייתה בעייתיות, מאחר ובעיר ירושלים כולה מלאה באנדרטאות קטנות,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

נכון.

עו"ד רועי כהן:

לנושא של פעולות איבה. .. היה ניסיון לעשות בגבעת התחמושת, לאחר מכן עוד ניסיון לעשות.. בסוף סוכם, בסוף סוכם שיהיה חלק מההנצחה שיהיה באמצעות אותו אנדרטה שאנחנו הולכים להקים אותו היכל הנצחה...

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אנחנו נעשה סיור איתך, לא? סיכמנו שבועדה הבאה אנחנו עושים את הוועדה בהר הרצל, עם רועי ועם אייבי מוזס, כפי שהבטחתי לכם.

עו"ד רועי כהן:

אנחנו הולכים להקים שמה היכל הנצחה לחללי פעולות איבה וחלק מהדרישה שהייתה של משה ליאון, שיהיה שמה אזכור לחללי העיר ירושלים ובעצם לייצר שמה מקום כדי שייתן מענה לכל הדברים. אני יודע אבל שהאנדרטה שהוקמה לחללי חרבות ברזל, הייתי שם בטקס, היא אנדרטה הכי מכבדת שראיתי באמת,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

ממש ככה.

עו"ד רועי כהן:

ולכן

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

באמת מרשימה.

עו"ד רועי כהן:

הסוגיה הזאת שבאמת מציגים לכם, הנושא הזה אני מכיר כמובן את המיזם הזה. היה ניסיון שלנו גם לנסות להניע אותו דרך הארגון ויש לזה יתרונות רבים, השאלה, היכולת השיתוף פעולה של ה.. אני מאוד רוצה לקוות שמיזם כזה יתפוס גם בכל הארץ,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אמן.

עו"ד רועי כהן:

אבל כמו ש..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

יעלה.

עו"ד רועי כהן:

תספר לכם, אנחנו נתקלים ב.. עם הורים שכולים וכל זה שלא כל כך מעורבים בנושא, זה קצת קשה להם. אז אני בכל אופן מברך על היוזמה,

חגית משה:

יעלה, מה זה הדיסקט?

ישראל קלרמן:

רוצה?

חגית משה:

מה זה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

.. בבקשה. רועי, פשוט אני, אנחנו קצרים בזמן ואנחנו לא שומעים אותך, שנייה, חברים. האם שמעת את מה שאמרתי בהתחלה, שהתקבלה החלטה על ידי הנהלת העיר, ראש העיר, לא להקים אנדרטת נרצחי פעולות איבה נפרדת מירושלים, מעבר לאנדרטה שאתה וכולנו עסוקים בה? בסדר? האם שמעת את זה? כי זו החלטה.

עו"ד רועי כהן:

אני מכיר את ההחלטה הזאת, זה חלק..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

לא, היא התקבלה רק לפני חודשיים. אוקיי. אז ברשותך, אני רוצה לתת לרוחי וגולדי כי הן צריכות ללכת.

חגית משה:

רגע, לפני שהן הולכות אני חייבת להגיד להן משהו.

ישראל קלרמן:

אבל אחרי זה, שהם יסיימו את..

חגית משה :

שישמעו.

רחל (רוחי) מייט :

אנחנו, יש לנו עוד הרבה..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

תראו, אין לי פטיש, אין לי פטיש.

ישראל קלרמן :

הם ישמעו אותך, מבטיח לך, תנו לי לשמוע אותם עד הסוף.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

סגני ראש העיר,

רחל (רוחי) מייט :

אז אנחנו דיברנו על אנדרטה דיגיטלית שמתחברת לאנדרטה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

סגני ראש העיר, אני, שנייה, אני קוראת אתכם.

חגית משה :

קוראים אתכם לסדר.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

סגני ראש העיר לסדר, המדהימים, שאתם פה. אני רוצה באמת שהיום, אני התחייבתי,

חגית משה :

מי עשה את זה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

ושעיה מסתכל עליי והוא צודק. שעיה תמיד בודק אם אני עומדת בזמן בצדק. מבקשת שנסיים בזמן, תהיו יעילות, אנחנו..

ישראל קלרמן:

הנה הן.. אבל שלא יפריעו לכן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

זהו. לא.

רחל (רוחי) מייט:

מה שאנחנו דיברנו זה על,

ישראל קלרמן:

בסדר גמור, מתרגש..

רחל (רוחי) מייט:

זה על בעצם קוד סריקה לאנדרטה הפיזית לצרף אנדרטה דיגיטלית, שכשאנשים מגיעים הם יוכלו לקרוא את כל הסיפור להוסיף סיפורים, להוסיף מידע, הייתי פה, ראיתי, חוויתי, לשתף את המידע עם החברים שלהם, בעצם להפוך את הכל לדיגיטלי. עשינו כבר הרבה מאוד שיתופי פעולה. נתנו ככה כמה דוגמאות פה אבל יש לנו עם הימ"מ חלקה מדהימה, יש לנו..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

בפעם שעברה שהיא הציגה,

רחל (רוחי) מייט:

אז הצגנו בדיוק את התמונה של ה..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אז היא בדיוק העלתה תמונה באופן אקראי בלי לדעת ואת הבת של האחייך שלי ששתלה עץ... אני כמעט התפרקתי.

חגית משה:

יש חיפוש כאילו בזה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

כן, כן.

ישראל קלרמן:

לא הבנתי, הייתם פה כבר פה פעם?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

היא, כבר היו אצלי.

ישראל קלרמן:

הייתם פה כבר פעם?

רחל (רוחי) מייט:

מה?

ישראל קלרמן:

בוועדה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

לא בוועדה, לא. אצלנו, בדרג המקצועי.

יהודה פרוידיגר:

כן, מעל זה, מעל זה.

ישראל קלרמן:

איילת איתך?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

עם מזכיר העיר, עם...

חגית משה:

אה, יש חיפוש.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

עם נציגת, עם כולם, כל מי ש.. עם אדל וכולם. ואז פתאום היא מעלה את הימ"מ והיא מראה תמונה של ילדה שותלת עץ, זו הייתה הבת של..

רחל (רוחי) מייט:

מי שמכיר רפי ארבס מחולון, עשינו לו, שכל היום מארגן את הקברים שם, באנו ועשינו לו לכל הקברים דיסקיות והבאנו לו שרשראות לחלק, גם עם פורום הגבורה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

האחיין שלי שם משמאל, תחזירי שלפחות יראו, השמאלי ביותר.

רחל (רוחי) מייט:

זה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

יוראי, לא, למטה למטה. בשמות, בתמונות של הנופלים.

רחל (רוחי) מייט:

אה.

איילת ששון:

למטה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

יוראי כהן.

גולדי גריינמן:

פה, פה, פה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

יוראי אליהו כהן. למעלה, שמאלה, שמאלה, למעלה.

איילת ששון:

כאן, זה זה זה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

זה אחיין שלי.

רחל (רוחי) מייט:

עכשיו, אנחנו, בנוסף, אחד הדברים שראינו שבאמת מסייעים מאוד, זה כשכותבים את הסיפורים ביחד, כשמייצרים את היצירה ביחד, זאת תרפיה, ועכשיו אנחנו עושים כל מיני מיזמים כאלה, של תרפיות שמקימים ביחד דברים, לא רק חושבים ביחד, גם חושבים וגם מבצעים את זה ביחד. זה דוגמה לדבר ראשון שעשינו במתחם המכוניות השרופות. יצרנו את זה עם כל מיני גופים בשיתוף פעולה ובעצם זה פסיפס גדול, או דרכים להגיע כאן לכלניות.

יהודה פרוידגר:

של מה?

רחל (רוחי) מייט:

של מיזם הזיכרון.

ישראל קלרמן:

כתוב, מיזם ראשוני שמשלב...

רחל (רוחי) מייט:

ואנחנו מאוד רוצים לעשות את השת"פים האלה בהרבה מאוד מקומות בקהילה.

חגית משה:

אז כבר יש לך אותי, הנה, אני כבר מתחברת לשת"פים, ואני רוצה שתדעי, אני יכולה להפריע לה עכשיו?

ישראל קלרמן:

למה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

לא,

ישראל קלרמן:

אבל למה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אני אגיד לך,

חגית משה:

לא, כי היא סיימה.

ישראל קלרמן:

לא, רגע, אני לא, אז זהו, אני לא יכול..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אי אפשר.

ישראל קלרמן:

אף פעם לא היה כזה.

יהודה פרוידגר:

לא ומה יעשו הפסיפס?

ישראל קלרמן:

תני להם רגע להציג עד הסוף, אחרי זה.. אם יש לך משהו, תרשמי, אני לא יכול..

רחל (רוחי) מייט:

הרעיון הוא שמקימים ביחד, חושבים ביחד, ומקימים ביחד משהו.

ישראל קלרמן:

אני בכלל לא הבנתי מה היא התחילה.

רחל (רוחי) מייט:

שבעצם נותן מקום להעביר את הרגשות, ולספר ותוך כדי ליצור יצירה, זה נותן הרבה מאוד, סיפור היצירה הופכת להיות תרפיה. היעד הרביעי שלנו שאנחנו חושבים שהאנשים פה לא נפלו לחינם, והעולם צריך לדעת ולהכיר, ולקרוא את הסיפורים, וכשקוראים את הסיפורים, אנשים, אני רואה את האנשים בוכים, באמת, יש לי אין-סוף סרטונים של אנשים שהם סרקו את הקוד והתחילו פשוט לבכות לאור הסיפורים, ואנחנו מה שאנחנו בעצם רוצים זה לייצר בכל העולם, לתרגם את הכל ולייצר בכל העולם אנדרטאות. למשל, שניו יורק תאמץ את ירושלים וכאילו תעשה את הדגם של האנדרטה הנבחרת בירושלים, עם, שאנחנו נתרגם את כל החומר לאנגלית, ואנשים יוכלו לראות את ילדי ירושלים שנפלו במלחמה הזאת ולהבין מה, מה קרה פה בעצם. הדבר, זה ככה נתנו קצת לראות תגובות של אנשים שהתגובות הם בלי סוף ומדהימות. חשוב לנו להגיד שאנחנו תמיד מתפתחים, היה לנו עכשיו פרויקט מדהים עם מכללה לעיצוב, מכללת סיעור מוחות למי שמכיר. 50 תלמידות עשו פרויקט יו-אקס-איי על המערכת שלנו, ועשינו תחרות ביניהם ויש לנו דגם מנצח שאנחנו הולכים להטמיע אותו, שהוא יהיה הרבה-הרבה יותר חדש והרבה יותר מתקדם.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אני רוצה להעיר משהו.

יהודה פרוידגר:

מה, של התליון הזה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אל תכעסו רגע.

רחל (רוחי) מייט:

לא רק של התליון, של..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

העירו לי אנשים שאני משויצה בכס, אני משויצה בהרבה מקומות בכס,

דוברת:

יש סיבה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

למה ריממבר באנגלית, כי זה מפריע לחלק מהאנשים, רק שתדעי, אני רוצה להגיד. לא להתייחס.

רחל (רוחי) מייט:

שנכתוב את זה בעברית.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

את לא חייבת להתייחס, לא צריך לשנות,

חגית משה:

יש יזכור בעצם,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אני רק מעבירה.

חגית משה:

כי היזכור שלנו זה..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

זהו, חבר'ה, עזבו, זה לא מחייב דיון, אני אומרת,

רחל (רוחי) מייט:

אז בגלל שאנחנו דיגיטליים ובדיגיטל,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

סבבה, תשובה מספקת.

רחל (רוחי) מייט:

דיגיטל זה.. עשינו הרבה מאוד שיתופי פעולה כמו שאמרתי והתוצאות הם תמיד מאוד-מאוד מרשימות. ועכשיו בואו נדבר על ירושלים. ירושלים שהיא בירת הנצח של עם ישראל, מלאה לצערנו באין-סוף פיגועים. אני את הנתון שמעתי מרועי כהן, עוד לפני שהתחלתי, שירושלים היא העיר עם הכי הרבה, עוד לפני השביעי באוקטובר, עם הכי הרבה חללים.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

טוב, כי היא הכי גדולה...

רחל (רוחי) מייט:

היא הכי גדולה, כן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

יש בה קהלים איכותיים אז.

רחל (רוחי) מייט:

והעירייה באמת עושה מעל ומעבר ובכל מקום שהולכים, יש את הלוחות ואת האנדרטאות ובלי סוף ובאמת לא שוכחים, לא חלל אחד. אבל תחשבו כמה זה יהיה מדהים אם לכל אחד יהיה קוד QR ליד, ויוכלו לקרוא את כל הסיפור ולראות את כל החללים שקשורים לסיפור הזה.

חגית משה:

יש מיפוי של כל ה...?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

בוודאי, את לא היית בקודמים אבל,

יהודה פרוידגר:

יש, יש.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אדל היום לא הגיעה אבל היא גם,

רחל (רוחל) מייט:

ממש.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

היא הציגה שלוש פעמים, היא הציגה בדיוק ב-JIS, אנחנו, יש הקפדה מאוד גדולה, בדיוק ביום השנה מקימים את הלוח הזה, עם טקס, עם ראש העיר, עם הסרת הלוח, ופעם בשנה, באופן, לא, באופן חד-משמעי, ביום הזיכרון יש צוות זיכרון שמניח זר מטעם עיריית ירושלים, אחרי שבועיים גם לוקחים את הזר הזה כי הוא יבש.. אז זה מאוד מוקפד בעיר.

רחל (רוחל) מייט:

כן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

ואנחנו יודעים בדיוק.

רחל (רוחל) מייט:

אני חושבת שהעיר היא מהערים הכי מובילות בהנצחה. ופשוט בואו נעביר את זה לדור הדיגיטל.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

זה למשל סבארו, אם אתם רואים, משפחת סחיוסחורדר,

רחל (רוחל) מייט:

כן. ואם תסרקו, אתם יכולים לסרוק ברגע זה..

יהודה פרוידיגר:

סחיוסחורדר.

רחל (רוחל) מייט:

ואם אתם סורקים,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

סחיוסחורדר..

רחל (רוחל) מייט:

תסרקו רגע את הקוד הזה, אם תסרקו רגע את הקוד הזה, אתם תגיעו לפיגוע של סבארו.

ישראל קלרמן:

של סבארו.

יהודה פרוידגר:

סבארו, סבארו.

רחל (רוחי) מייט:

של סבארו. אם תסרקו אותו תראו אצלכם בטלפון את הפיגוע של סבארו, את הסיפור על הפיגוע ואת כל החללים שקשורים אליו. אם תסרקו את הקוד הזה תגיעו לשיר. כאילו כל דבר מתואם למקום שלו. ואנחנו חושבים שאנחנו ביחד, רק ביחד נוכל לעשות הרבה יותר. חשוב לי לומר שיש הרבה מאוד יוזמות הנצחה, אזרחיות, ואחד הדברים שכל הזמן באים ושואלים אותנו, תגיעו לנו למשפחות, תעזרו לנו להגיע למשפחות, תעזרו לנו, ואנחנו וכצוות קטן לא יכולים לשבת כל היום ולפנות למשפחות, אמנם אנחנו ישבנו וארגנו את כל המידע כמו מטה שב"כ, אנחנו ממש, יש לנו את כל הרשימות עם אנשי הקשר..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אז אולי יש לכם מחליף לראש השב"כ.

ישראל קלרמן:

.. אז מה?

רחל (רוחי) מייט:

עכשיו, מה שאנחנו בעצם היינו רוצים,

ישראל קלרמן:

מהעירייה,

רחל (רוחי) מייט:

זה להיכנס, כן. להיכנס לשיתוף פעולה שבעצם נברקד, פה נתחיל עם חרבות ברזל אבל נמשיך הלאה.

ישראל קלרמן:

מה?

אריה קינג:

..

ישראל קלרמן:

לא?

אריה קינג:

לא.

ישראל קלרמן:

לא שמעתי את זה אף פעם.

אריה קינג:

כן, כן, יש.

ישראל קלרמן:

אז אני יכול לשמוע?

אריה קינג:

כשאני הייתי בוועדה, כבר קיבלנו פנייה מאותו עניין.

ישראל קלרמן:

ככה?

אריה קינג:

כן.

ישראל קלרמן:

ממי? אני לא מכיר.

אריה קינג:

אני לא יודע, גוף שפנה אלינו..

ישראל קלרמן:

מה?

אריה קינג:

יש גוף שפנה אלינו, היו שני גופים. גוף אחד שפועל כבר, דרך אגב,

איילת ששון:

של שנים, שעושה היום את כל האתרי ההנצחה.

אריה קינג:

שעושה, שהוא גם הציע את זה, זה שעושה את..

ישראל קלרמן:

.. אתרי הנצחה..

אריה קינג:

שנייה, שנייה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

.. שנייה ברשותכם, שיראל חייבת לעזוב אז היא רוצה להגיד לכם משהו. בבקשה. סליחה.

שיראל בן-איון:

אני אגיד לכם קודם כל תודה בפרט, ולכולכם תודה רבה שהקשבתם. וזהו, תודה שהסכמתם לי לבוא ולספר.

ישראל קלרמן:

תודה רבה לך.

דוברת:

תודה רבה לכם, תודה רבה.

רחל (רוחי) מייט:

אפשר להביא לך חיבוק?

שיראל בן-איון:

בטח, בוודאי.

רחל (רוחי) מייט:

מדהימה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

תודה שבאת. זה... אוקיי. אז אריה תמשיך בבקשה, כי זה נאמר פה בוועדות הקודמות, אז בואו נחזור למי שלא..

אריה קינג:

כן. לפני שנתיים, אם אני זוכר, אולי קצת יותר, אז החברה שרשמתי את שמה, אני חושב מילניום או משהו..

איילת ששון:

תבונה מילניום.

אריה קינג:

איד?

איילת ששון:

תבונה מילניום.

אריה קינג:

תבונה. הם שולחים את הלמטה, הם הציעו את זה, וחוף מזה פנה, פנתה עוד חברה שלא קשורה עדיין לעירייה בשום דרך, שגם דיברה על הנושא הזה, ואז אני אומר, נאמר לי שאין ספק יחיד בנושא הזה.

ישראל קלרמן:

מאה אחוז, שיהיה.

איילת ששון:

לא, אין ספק..

חגית משה:

שיהיה מכרז.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

רגע, חבר'ה.

ישראל קלרמן:

שיהיה מכרז. מה?

חגית משה :

שיהיה מכרז, מה הבעיה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

שנייה, שנייה, בבקשה, אני, אני רוצה למקד אותנו.

אריה קינג :

אבל אין ספק שזה מוצר הכרחי כי הדור שלנו הוא דור של הדברים האלה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

בדיוק.

ישראל קלרמן :

נכון.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

אבל תשמעו, אנחנו, אריה, אתה פעם שעברה יצאת די מוקדם מהוועדה אז לא שמעת את הסקירה של איילת, סליחה שאני אומרת, אני רק תמיד מקווה שאתם כן קוראים את מה שכתוב בסיכום. אז אני אתן לאיילת בכל זאת להגיב עכשיו, אלא אם כן הרב קלרמן רצית להגיד משהו?

ישראל קלרמן :

לא, לא, אני..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

אוקיי. אז איילת, תיתני את, את בדיוק את תמונת המצב והאם יש לנו איזה אופק..

חגית משה :

מה זאת אומרת?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

אבל אני חושבת שזה לא רק עומד מול איילת,

איילת ששון :

אני אומרת אחת הבעיות לייצר דברים כמו שעושות הבנות האלה, או.. ויש כאלה עוד בחוץ, אפשרי ויש הרבה ספקים שיקפצו על זה ויעשו את זה. הבעיה הגדולה היא להגיע לכל המידע, להיות כאלה שיכולים להיות ושלא ייחסר. אני קיבלתי פה, לא יודעת מי מכם מכיר, יש לנו עמדה שהיא יחסית

באמת, או אתר, שהיא מעודכנת אד-הוק, והיה פה משפחה שכולה ששבוע אחרי, לא עלה האתר וזה היה דרמה, ולכן, קודם כל הדבר שחייב להיות זה העדכיות... של המידע. אני בזמן שאתם דיברתם, כמו שאתם שמעתם, אחיין שלי נפל, הוא לא נמצא פה, אפילו לא בשם ולא בזה.. אז אני אומרת בסוף, בסוף צריך רגע לראות מלבד להקים אתרים וזה החיים שלי כל חיי היה, אז להקים אתרים ולמצוא ספק שיקים אתר, זה לא הבעיה, הבעיה שלנו תהיה, זה שכל המידע של כל פעולות האיבה, היום מה שקיים אצלנו שזה סוג של, זה לא אנחנו, זה תבונה מילניום שהוא עושה כמעט את כל, כמעט היום את הרוב, כולל יד לבנים, כולל הכל,

שעיה רוט:

כנסת.

איילת ששון:

ושיש לו את הכל. כל החללים,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אפילו ביטוח לאומי.

איילת ששון:

גם ביטוח לאומי, הכל, הכל.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

לדעתי הוא עובד בביטוח לאומי.

איילת ששון:

הכל, אין שם, יש שם מלפני מלחמת..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

.. ותוכל, אני לא חושב שיש מישהו..

איילת ששון:

אז בגלל זה אני אומרת, אנחנו לא יכולים.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אבל השאלה אם, איך כמו שאומר אריה ואנחנו אומרים את זה גם, העניין הדיגיטלי המתקדם, המאוד..

איילת ששון:

לקחת כל דף של כל אתר ולייצר ממנו QR קוד..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

השאלה אם יש אפשרות לעשות שיתוף פעולה.

איילת ששון:

יושבת פה לידי חברתי ממזכירות העיר. עשינו עכשיו על השמות רחובות.. לא, לייצר מכל דף אינטרנט QR קוד זה גם ילד יודע לעשות. בסדר? נכון.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

נכון, אפילו אני..

איילת ששון:

אני אומרת. יפה. לכן אם יש את המידע, לייצר ממנו את ה-QR קוד הוא לא האירוע, האירוע הוא לבנות את האתר כמו שצריך, שכל המידע יהיה כמו שצריך, שלא ייחסר לנו כלום, זה לא נעים, זה רגשות של אנשים, אנחנו לא רוצים להיות במקום שלא יהיה אחד כן ואחד לא, צריך לדאוג שהכל, ופה הכל קורה. אם מחליטים ללכת ולהחליף את מה שקיים, שהוא לא שלנו, אגב, הוא גם אנחנו לא משלמים עליו, אוקיי? אנחנו משלמים על התחזוקה של העמדה רק, לא על האתר. אז זה ללכת לקול קורא שהתנאי שלו הראשוני, שלא ייחסר עדכיות המידע. אמרתי, אני נתקלתי, אני נתקלתי בעוד דפי אתרים כאלה של יזכור וצריך להיות רגישים לזה. אמרתי, אני קיבלתי כבר,

יהודה פרוידגר:

וואו.

איילת ששון:

ביחד עם מרגליות איזה ארבע-חמש פניות על אחד שלא היה בדיוק נכון ואחד של באמת צדק, שלא היה את השם של החלל וזה היה לא נעים.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אז יש לי שאלה אלייך עכשיו. אתם מבינים קודם כל שהרגישות בנושא של הנצחה היא,

יהודה פרוידגר:

מאוד-מאוד.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

היא מאוד, כי אפילו בדבר הזה צריך האחדה ואיזה.. אי אפשר שזה יהיה..

איילת ששון:

בגלל זה אני אומרת,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

צריך להיות מודל.

איילת ששון:

צריך שיהיה גם וגם.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

רף וסף, כמו שאני אומרת. השאלה שלי,

איילת ששון:

שיהיה הכל.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

שאלתי אותך מקודם,

יהודה פרוידגר:

לא, לא, אבל לא יכול להיות שיהיה אחד.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

שנייה, שנייה, לא, ודאי שלא. אמרתי הגמישות חייבת להיות, אבל חייב להיות איזה רף וסף.

יהודה פרוידגר:

זהו, צריך רף אחד,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אסור שיהיה משהו מטורף או משהו מאוד. צריך שיהיה איזה הגדרה, זה הוועדה תעשה, אבל אני שואלת, אני שואלת משהו שלא מקובל לשאול אותו בוועדה, אבל אני אשאל אותו כי אנחנו במשפחה. אני חושבת שמה שרוחי וגולדי עושות, זה מוצר מאוד ייחודי, מאוד מתקדם ברמה הדיגיטלית וברמה של המיחשוב בואי נקרא לזה ככה, והשאלה היא אם יש לנו דרך לייצר שיתוף פעולה,

איילת ששון:

אז הן יודעות רוחי ו..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אני מאוד רוצה שננסה.

איילת ששון:

רוחי ו..?

גולדי גריינמן:

גולדי.

איילת ששון:

וגולדי, שאני שלחתי להם לא פעם ולא פעמיים את אדון תבונה מילניום, נכון? ולשיחה ביניהם בשביל לנסות, כי אני חושבת שזה היה, זה היה אבל בסוף זה חברות, בסדר? זה חברה עסקית מול חברה עסקית, אני לא יכולה להיות בתווך.

אריה קינג:

אה, כן? מה עסקי בזה?

איילת ששון:

הן שתי חברות, הן צריכות לדבר. הוא מחזיק את המידע העדכני ו..

אריה קינג:

כן, אבל מה יש בזה עסקי? יש בזה משהו עסקי?

איילת ששון:

לא, היא חברה.

רחל (רוחי) מייט:

לא, אנחנו, אנחנו כרגע וולונטריות לחלוטין, אנחנו מגייסות על זה כסף.

איילת ששון:

אני אומרת אבל בסוף זה חברה,

רחל (רוחי) מייט:

אבל יש..

איילת ששון:

אם אנחנו רוצים...

רחל (רוחי) מייט:

תבונה שהיא חיברה אותנו..

איילת ששון:

לא משנה, אבל אם אנחנו רוצים..

חגית משה:

אתן מלכ"ר, אתם מלכ"ר?

איילת ששון:

רגע. אם אנחנו רוצים..

רחל (רוחי) מייט:

לא. אנחנו פתחנו כחברה בע"מ, בסוף היום אנחנו פתחנו את הפרויקט ולשכול אזרחי, בתשלום.
בסופו של יום, אנחנו מתעסקות מתחילת המלחמה,

חגית משה:

אז מי משלם לכם בעצם עד היום?

אריה קינג:

תרומות.

רחל (רוחי) מייט:

אנחנו מגייסות על זה תרומות.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

היא דיברה על זה.

חגית משה:

אבל תרומות אתם יכולים גם לא להיות חברה ולקבל, לגייס תרומות.

רחל (רוחל) מייט:

מה? אנחנו, היה עדיף לנו להיות עמותה.

חגית משה:

נכון.

רחל (רוחל) מייט:

אבל אנחנו רוצים להיות חברה כי אנחנו לא נבנינו רק בשביל פעולות איבה. אנחנו רוצים להיות..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

לא, קודם כל מאוד בסדר,

יהודה פרוידיגר:

הם רוצים גם שכול אזרחי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

סליחה.

חגית משה:

בסדר, אבל לא..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

חגית, לא צריך להתנצל, זה בסדר שהן יהיו עסקיות,

חגית משה:

לא, אני לא..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

ההפך, אני מאמינה במי ש..

חגית משה:

אני לא ביקשתי שהם יתנצלו, אני רק חושבת שהם היו עמותה, אז לא היה פה בכלל עניין של ספק יחיד או ספק יחיד, זה הכל היה נראה אחרת ואז זה היה פותר את הבעיה של..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אבל אני, את יודעת, דווקא..

חגית משה:

לא בחברה..

איילת ששון:

אבל זה לא היה פותר את המידע. בסוף אין להם את תנאי האחוז מהמידע.

ישראל קלרמן:

מאיפה הוא משיג יותר מהם?

איילת ששון:

הוא עושה, הוא מיליון שנה,

אריה קינג:

ישראל..

איילת ששון:

זה כמו שהם התחילו מעכשיו, הוא עושה את זה מיליון שנה.

אריה קינג:

ישראל, הוא התחיל את זה ב-1985.

איילת ששון:

זה מבצע חייו. הוא עושה עבודת קודש,

ישראל קלרמן:

הבנתי.

איילת ששון:

אגב מבחינת המידע.

ישראל קלרמן:

הבנתי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

הוא גם.. תבינו, אצלו זה גם חצי בהתנדבות, צריך להבין את זה.

איילת ששון:

זה גם, מה זה חצי?

אריה קינג:

אנחנו בחינם העירייה.

איילת ששון:

זה מה שאמרתי אבל לא משנה.

אריה קינג:

רק המכשיר הוא שלנו.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אבל זה מה שאני אומרת..

איילת ששון:

זה מה שאמרתי, אנחנו לא משלמים שקל.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

ולכן אני אומרת, אני עכשיו, מה שחגית אמרה, זה גם משתלב קצת פתיחות שמתחילה להיות פה, זה לא חייב להיות אולי במקום או יחד, זה יכול להיות,

שעיה רוט:

להתראות.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

להתראות, שעיה, תודה וסליחה שלא הספקת לדבר.

איילת ששון:

עוד הפעם, לשים גם אותם..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

מה שאני רוצה להגיד, רגע, רגע. שנייה, א', כן.

איילת ששון:

בסדר? זה לא,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אני מאוד אשמח.

איילת ששון:

אין פה ספק יחיד..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

ואני אדחף לזה אחרי החג, אבל אני רוצה להגיד שעכשיו, נגיד מה שאריה אמר על מורשת, ומה שאתה אמרת על החינוך. אולי באמת אותם צריך לנתב לפרויקטים הלא סטטוטוריים, הלא תשתיתיים, האלה שהם יותר פלואידיים.

חגית משה:

אני, תיכף אני אגיד לך מה אני..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אז אני לא יודעת אגב איך צריך לגשת לזה, מבחינת התקשרות עם העירייה, אני מאמינה שילמדו אותי.

חגית משה:

אז אני אגיד לך, זה פותר הרבה מאוד, כי אפשר ללכת על עניין של מכרזים, כי אם הם לא ספק יחיד אז זה מכרז, אבל אם הם לא מבקשים תשלום מהעירייה עבור הדבר הזה, הרי אתם לא דורשים כסף,

ישראל קלרמן:

הם עוד לא יודעים.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

לא..

ישראל קלרמן:

אם העירייה משלמת... לא יודעים.

חגית משה:

רגע, שנייה, שנייה.. ואנחנו רוצים לעשות, ואתם ביעדים שלכם כתבתם את זה, אתם רוצים לעשות ש"פים ואתם רוצים שיהיה לכם יותר מתנדבים שיעזרו לדבר הזה להיות הרבה יותר עוצמתי, ואתם רוצים חיבורים, הסתכלתי על היעדים ואני לא זוכרת אותם ככה בזה, אבל אני באה, אני מדברת עכשיו מהראש, מהמקום של חינוך. הייתי, לצערי, בשביעי באוקטובר ברוב ההלוויות של חיילים, של החיילים, לא.. כל, רוב ההלוויות,

ישראל קלרמן:

הירושלמים.

חגית משה:

הירושלמים.

יהודה פרוידיגר:

הירושלמים.

חגית משה:

ואחר כך בשבעות וכולי וכולי. ואז באמת עלה סביב בקשות שהגיעו אליי, לעשות פרויקט של הנצחה במערכת החינוך, ואנחנו פנינו, יש לנו מערך שלם, שמוביל אותו הממונה על החינוך היסודי אצלנו, והוא בעצם, עם בתי הספר, הם..

רחל (רוחל) מייט:

כל בית ספר עושה סרטון.

חגית משה:

סרטון עם..

רחל (רוחל) מייט:

עם עץ זה, עם מני ו.. אנחנו ממש, שנה שעברה מפה הגענו, שנה שעברה ממש התחננו, אמרנו, אתם כבר אצל המשפחות, אתם כבר אוספים את החומר, בואו שאנחנו ניקח, נקבל מכם את החומר,

חגית משה:

תהפכו את זה ל..

רחל (רוחל) מייט:

ונהפוך את זה לדף, ונייצר את הדיסקיות.

חגית משה :

אז אני כבר אומרת לך שזה יקרה מבחינתי. בסדר? אני אדאג שזה יקרה, שכל מי שיש לו בעצם סרטון או חוברת, הם עושים איזושהי עבודה שנתית כזו, אנחנו נעביר, השלב הנוסף, הבא יהיה, סרטון ולהעביר את זה לתת לכם את המידע ולהעביר את זה ל... הדבר הנוסף שאני חושבת שאפשר לעשות, זה גם קהילות שלמות. יש הרבה מאוד מתנדבים שאנחנו מכירים בכל העיר, שאנחנו בקשר איתם, ויכול להיות שקהילה תאמץ ותעשה את העבודה של ההתנדבות, זאת אומרת לא רק, זה לא חייב להיות רק ב... ממקום של כיתה או בית ספר או שכבת גיל זה, אלא לקחת את זה להרבה מאוד מתנדבים שהם מסוגלים. השאלה היא שאני ככה, הייתה לי, הדהדה לי בראש, זה האם יש מישהו שנותן הדרכות למתנדבים האלה, כי לא כל אחד יכול,

רחל (רוחל) מייט :

אנחנו נותנים.

חגית משה :

להיכנס למשפחה ולעשות ולתחקר ולשמוע וזה לא, זה רגיש.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

אז אני מציעה, אני מציעה שקודם כל אני אקיים דיונים על זה,

חגית משה :

אנחנו עושים את זה לחיילים כבר.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

שנייה.

חגית משה :

לגבי,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

לגבי עכשיו, בואי נדבר על היוזמה שלנו, שלי ושלך, שלך ושלי יותר נכון צריך לומר,

חגית משה :

הכל שלך, מה שאת רוצה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

לא, לא, לא, הכל בסדר, שהיא באמת, היא ממש פעם ראשונה שאנחנו מעבר לשיחות ביני לבין חגית, זה פעם ראשונה שאנחנו מעלים את זה, רצינו באמת גם לשמוע, לקבל רוח גבית, ברוח הדברים שאמרנו. חגית תספר מה דיברנו.

חגית משה:

לא, תספרי את ואני..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אוקיי. אז מה שהצענו וחגית קצת פיתחה את זה, אז אני רוצה להגיד משהו שאני יכולה להגיד, אני אשמח להקשבה של כולכם בדבר הזה, כי אני באמת זקוקה לעזרה שלכם פה. אני יכולה לדבר עכשיו חופשי יותר כי היא הלכה. אני גם אדאג לעדכן אותה. יש אם, האבא לא בסיפור.

עו"ד דן בן טל:

אה..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אבל אני רוצה שזה לא יוקלט ולא.

ישראל קלרמן:

אז תגידי לו, רפאל, תסגור את ההקלטה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אבקש לא להקליט,

ישראל קלרמן:

תסגור אצלך.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

זה אני רוצה להגיד,

ישראל קלרמן:

תסגור אצלך את ההקלטה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

תסגור אצלך.

ישראל קלרמן:

אתה יודע איך עושים?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

רפאל?

דובר:

לא, אני לא יודע איך עושים את זה.

חגית משה:

אז אולי אל תגידי, יעל..

ישראל קלרמן:

הוא יודע, הוא יודע.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

לא, לא, אפשר להגיד, היא הרשתה לי, אני לא עושה דברים שלא ביקשתי.

חגית משה:

אוקיי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

בסדר? אמרתי את זה כבר מקודם, אבל, גם על ההורים, על אימא של מיכאל ואושרי, יש לי עוד שמות של משפחות. אין להם כוחות לעשות ואין להם גם יכולות, הם לא מסוגלים, הם לא עשו כמעט, ואם לא היו עוזרים להם לעשות איזה סטיקר או משהו, או חברים שעושים. צריך להבין גם שחלק מהחברים שלהם עוד חטופים. יש לנו חטוף שנרצח שהוא מחובר לחלק.. אריאל, אוריאל ברוך, שלנו, של ירושלים. יש לנו את רום ברסלבסקי..

דוברת:

בעלה של רחלי והבן של..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

כן. ויש לנו את החטוף החי שהוא במצב קשה מאוד ורפואי, אלקנה, אלקנה בוחבוט ממבשרת שיש..

ישראל קלרמן:

גם תגידי עליה, מה..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אז זהו, אני לא מוקלטת אבל?

חגית משה:

מה, זה האח הגדול? איפה?

ישראל קלרמן:

שמה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אני ביקשתי שדברים ש.. צנעת הפרט..

חגית משה:

לא, אני לא יודעת, רפאל..

רפאל:

אני פה, אני פה. אתם מוקלטים.

ישראל קלרמן:

כן, תודה.

חגית משה:

האח הגדול, נו.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אני חוזרת על הדבר החשוב. אנחנו רוצים להגיע להתחיל מיזם שדומה למה שכבר יש במערכת החינוך העירונית, של חיילים, למפות את המשפחות של נרצחי פעולות האיבה מהשבעה באוקטובר, ובעתיד גם להתרחב מעבר לכך, אבל להתחיל בכך שנציע למשפחות ולבתי הספר של הבוגרים שלהם שנרצחו בשבעה באוקטובר, שהם ייקחו על עצמם פרויקט, אני חושבת שאפילו נפתח להם להחליט אם זה מיזם כיתתי, מיזם אישי שכל אחד תורם את חלקו, אחד עושה את זה, זה יכולה להיות עבודת חקר..

חגית משה:

אני אומרת דברים, אני אומרת שהם דברים שנעשים, כי כל מוסד חינוכי שיש לו נופל או נופלת בחרבות ברזל או במסגרת הצבאית, או במסגרת נובה וכולי וכולי,

יהודה פרוידגר:

אלה בטח עושים.

חגית משה:

בסוף בית ספר נמצא שם והוא די מתנהל עם השכול.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אבל אנחנו יודעים,

חגית משה:

אבל אם אנחנו רוצים להגיע וגם להשאיר איזשהו דבר לאחרים ולכן.. בדבר הזה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

להגיש עם המשפחות,

חגית משה:

מכיוון שזה גם יכול לעבור, ואם זה יהיה תחת ניהול של האתר העירוני או אני לא יודעת, תחשבו על איזושהי פלטפורמה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אני גם מדברת, אני כבר רואה את זה בסוף, באמת, ושזה לא ייקח עכשיו 200 שנה. זה יהיה בר השגה כבר בשנת הלימודים הזו או הבאה,

חגית משה:

זה כבר קורה, בואי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

בתחילתה. להביא את ראש העיר לטקס, לתת, לחלק למשפחה את התוצר,

חגית משה:

יעלה, זה קורה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

לעשות כבוד לאנשים שזה לא בא להם בקלות, אבל לא רק. מה שאני מציעה, מה את מציעה בעצם?

חגית משה :

אז קודם כל,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

איך מתקדם?

חגית משה :

זה קורה, אני כן רוצה לחבר למרות הביורוקרטיות של עיריית ירושלים ומכרזים וכולי וכולי. אני פגשתי אתכם פעם ראשונה וכבר התלהבתי מזה, יכול להיות שיש אחרים שעושים דברים נפלאים, טובים יותר, אני לא יודעת לאמוד את זה. אני מבחינתי רוצה לשבת איתך ולראות איך אנחנו מחברים אתכם למי שכבר עושה, כי יש כבר צוותים בתוך בתי הספר שעושים את ההנצחה.

רחל (רוחי) מייט :

חגית, אני ניסיתי, אני ניסיתי ממש לפנות אליהם, ישבתי על זה, באתי לקלרמן, זה מפה התגלגלתי.

חגית משה :

חבל שהיא לא פנתה אליי.. קלרמן..

רחל (רוחי) מייט :

הגעתי לרגיואן, לקלרמן,

ישראל קלרמן :

לא, אני מיד, אני קישרתי אותם..

חגית משה :

לא, לא, לא..

ישראל קלרמן :

.. משנת ראש העיר ועם אריאלה.. אני לא, מה אני יכול..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

היו, היו ישיבות.

רחל (רוחי) מייט :

שלחנו..

חגית משה :

... בתי הספר..

ישראל קלרמן :

אבל חגית, עבדתם מצוין, תמשיכו.

רחל (רוחי) מייט :

אני ממש ממש אשמח.

ישראל קלרמן :

אני שמעתי אותם פעם ראשונה שהם היו..

חגית משה :

...אני זוכרת נחמן סעדיה, אני זוכרת..

רחל (רוחי) מייט :

הביאו לי אחד רועי.

חגית משה :

מי?

רחל (רוחי) מייט :

רועי, שאחראי על, מישוהו מהעירייה רועי, שאחראי על סיפורי הנופלים, לא הצלחתי להגיע אליו..

חגית משה :

טוב, אנחנו נשאיר טלפונים ונעשה, אתם תראו שזה..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

אוקיי. אז זו ההחלטה של, אה, לא החלטה, המלצת הוועדה והיא תתקבל וזה והמנדט שלה, של סגנית ראש העיר, מחזיקת התיק. אנחנו נקדם, אני לא יודעת איזה ילד ייוולד פה,

חגית משה :

לא מחייב אבל..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

יכולים להיוולד, יכול להיווצר משהו שלא, אבל אני חושבת שחלק ממה שיהודה אמר פה מקודם זה בול. אנחנו צריכים לעשות ואחרי המעשים יימשכו הלבבות. אני בטוחה בזה. אסור לנו להתחיל, צריך להתחיל לעשות פיילוט ראשון,

יהודה פרוידגר:

אני יש לי עוד איזה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

ועמליה נגיד, איתה, כי היא באה לפה, או עם משפחה, עם רחל, האימא של התאומים, להתחיל איתם, כי אני אותם מכירה, שהם לא יעשו, ואני בטוחה שיש עוד, אני יודעת לפחות על עוד שניים.

חגית משה:

אז זה חוזר הסיפור של המידע, כי למשל עמליה, שהיום זה כבר לא עמליה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

נכון, זה לא עמליה,

חגית משה:

זה צוות אחר.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אבל היא הייתה, אבל היא סיימה במקום אחר.

חגית משה:

לא, אז צריך להגיד..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

חמת, חמת.. משהו, טוב, אני אקבל..

יהודה פרוידגר:

אני רוצה לספר על, יש לי פשוט משהו גם..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

יש לנו בדיוק,

יהודה פרוידגר:

הוא אמור להיפגש גם עם חגית,

ישראל קלרמן:

מה, מה?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

7 דקות,

ישראל קלרמן:

הו.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

ואני מבקשת..

יהודה פרוידגר:

בסדר, אז שנייה.

ישראל קלרמן:

בסדר, אז 7 דקות אני מגיע..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

תודה לסגנים..

חגית משה:

קלרמן, אל תצחק פה עכשיו, צעקת עליי מספיק..

יהודה פרוידגר:

בן אדם שעשה, בואי, תקשיבי רגע גם את..

ישראל קלרמן:

מה?

יהודה פרוידגר:

בן אדם עשה כיסוי לספר תורה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

תקשיבו.

יהודה פרוידגר:

עשה כיסוי לספר תורה, יחד שבטי ישראל, עם כזה, אחיד, לעילוי נשמת הנספים בזה.

ישראל קלרמן:

כן.

יהודה פרוידגר:

מאחורה, הוא, כל בית כנסת מחליט את מי הוא רוצה להנציח, הוא עושה גם לבית כנסת גם לאשכנזי, גם לספר ספרדי.

חגית משה:

20 שנה. 20?

ישראל קלרמן:

30.

חגית משה:

30 נהיה?

יהודה פרוידגר:

והוא רוצה שבשמחת תורה,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

חבר שלכם מדבר, כמו שהייתי אומרת בתיכון שניהלתי.

ישר אל קלרמן:

את יודעת מה הבעיה אבל? שהוא כבר הציג לנו את זה אז..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אז מה? אבל אני לא שמעתי את זה.

רחל (רוחי) מייט:

מה בשמחת תורה?

יהודה פרוידיגר:

הוא רוצה שבשמחת תורה,

ישראל קלרמן:

שכל ספר, כל בית כנסת יהיה ספר תורה אחד עם ה..

יהודה פרוידיגר:

בכל בית כנסת, יהיה ספר תורה עם זה, שירקדו, כאילו, ב.. עם ספר..

רחל (רוחי) מייט:

איפה הספרים של ה..

חגית משה:

ישר אמרנו שנעשה משהו, נכון?

יהודה פרוידיגר:

מה? כן,

חגית משה:

ישר אמרנו.

יהודה פרוידיגר:

צריך לקבוע איתם פגישה.

חגית משה:

לא, כי כמה זה עולה?

ישראל קלרמן:

גם של ספרדים, גם של אשכנזים, את שומעת?

יהודה פרוידיגר:

תראי..

ישראל קלרמן:

... ספרי תורה..

חגית משה :

אני, לא צריכה ..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

אוקיי. האחרונה לדבר זו איילת ששון, אם יש..

איילת ששון :

אמרתי כבר.

ישראל קלרמן :

לא..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

אני אומרת לכם, קלרמן החליף אותי בתור יושב ראש הוועדה, הוא קובע פה מה הולך.

ישראל קלרמן :

למה? את שמעת אותי..

חגית משה :

.. היה בסדר.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

אני סתם צוחקת.

ישראל קלרמן :

אני רוצה שלשמוע אותם..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

איילת, איילת, אני שאלתי אם יש לך מה להוסיף אחרי כל מה שדיברנו?

איילת ששון :

לא. אני יכולה להגיד..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה :

אור בוזגלו..

ישראל קלרמן:

לא, אבל כן תגידי לנו, אני כו רוצה לשמוע ממך, שנייה, ברשותך, יעל, אני יכול לשאול אותה שאלה?

איילת ששון:

אני יכולה להגיד רק עוד משהו ש..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אני אשמח.

איילת ששון:

בגלל שניסינו.. נו?

ישראל קלרמן:

אני רוצה לשמוע, כי שמעתי ממך שאת,

איילת ששון:

מנסה.

ישראל קלרמן:

כן מכירה וכן יש וכן זה, אני פשוט לא הייתי, ואני רוצה לראות ולשמוע, מה כן יש, מה את אומרת על הדבר הזה?

איילת ששון:

אוקיי. משהו שהעירייה עשתה,

ישראל קלרמן:

..

איילת ששון:

רגע, בוא נלך ככה, העירייה עצמה, אין לנו שום דבר. אנחנו לא עושים ולא לקחנו על עצמנו בשלב הזה, יכול להיות שאולי בסוף זה יהיה ה..

ישראל קלרמן:

זה יהיה הילד כמו שהיא אמרה.

איילת ששון:

זה יהיה, נכון. ללכת ולהתחיל לבנות אתר, אתרי הנצחה לחללים ולנפגעי פעולות איבה.

חגית משה :

לא, זה לא העירייה צריכה לעשות.

איילת ששון :

בדיוק, אז אין..

חגית משה :

תוציאי את זה החוצה.

איילת ששון :

אז אין, אז זה רגע, אז לא עשינו אף פעם, אנחנו לא עושים.

חגית משה :

לא מתבקשים גם.

איילת ששון :

אנחנו כן, כן מחברים את האתר העירוני היום לשתי גופים, כרגע, אחד צה"ל, בסדר? לאתר הרגיל של צה"ל של חללי חרבות הברזל. אגב, זה בגלל שאותו אבא שראה שהילד שלו לא היה מעודכן, אז אמרנו, הצבא פשוט מעדכן את זה באותו שנייה.

אריה קינג :

אה, האתר שלנו של תבונה?

איילת ששון :

האתר שלנו מפנה. לא, האתר שלנו העירוני מפנה לשני מקומות כרגע, אחד לאתר צה"ל ל.. חללים, אוקיי? ולתבונה, אוקיי? תבונה זה אתר שנבנה כבר שנים, הוא קיים כמעט בכל הרשויות המקומיות, הוא נמצא גם בביטוח לאומי. מה שאתם, מה שאמר גם אריה, זה תבונה מילניום, בן אדם, מאחורי זה עומד בן אדם אחד שהוא אוסף את כל המידע על כל פעולות נפגעי פעולות האיבה וכל חללי מערכות ישראל, כולל מידע, כולל היסטורי. מה הבעיה איתו? וזה מה שבאמת ההפך מהצוות שיושב פה, זה הנראות. לא חדשני, מיושן,

חגית משה :

אז תעשו חיבור.

איילת ששון:

יפה. אז ניסיתי כבר פעמיים לעשות את החיבור הזה,

חגית משה:

ולא, אין?

איילת ששון:

אז אמרתי, החיבור הזה לא כל כך הולך, אוקיי?

רחל (רוחי) מייט:

אנחנו, אנחנו רצינו.

איילת ששון:

אמרתי, אני לא יכולה להתערב, זה חברה וזה חברה. אני יודעת ש.. אני יודעת כי שמעתי מהם שהם גם עובדים על ייצור חדש, בסוף אפשר לצאת לקול קורא, אפשר לתת במה לכולם,

חגית משה:

כן.

איילת ששון:

כמו שאנחנו נותנים גם במה לצה"ל,

חגית משה:

כן.

איילת ששון:

וגם, כאילו במה, זה נשמע רע, עוד הפעם, בעולם הפסטיבל. אז כמו שאנחנו שמים את אתר צה"ל,

חגית משה:

..

איילת ששון:

לא. כמו שאנחנו שמים את אתר צה"ל ואת האתר של תבונה, אפשר מחר גם לשים את האתר שלהם, זה בסדר גמור. אין לנו, אנחנו לא, יכולים כבר מחר לעלות בפילטור ואנחנו שמים אותם בהתחלה בפילטור של ירושלים ואז אם משהו רוצה יכול גם להסתכל מסביב. זה יכול להיות כבר מחר, זה לא צריך לחכות שנים.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

איילת, בפעם הבאה כשנשב בצורה כזאת, אני אשמח אם נעשה תצוגת תכלית, אפשר יהיה לעשות תצוגת תכלית?

איילת ששון:

כן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

פה?

איילת ששון:

כן, כן, בטח.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

על המסך.

איילת ששון:

כן.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

זהו, ונראה קצת לאנשים,

איילת ששון:

ויש גם..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

ואני אומרת לכם תרדו למטה ותכניסו שם שאתם מכירים.

איילת ששון:

אמרת.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

זה צף.

איילת ששון:

אמרתי, לא, אז אני אומרת, ובאתר יש גם את כל הרשימה של כל האנדרטאות, איפה הם ממוקמות, זה נשאב מתוך ה-GIS, מה שאמרו פה שעשו עבודה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
ממש, וצילומים של ..

איילת ששון:
זה נכון שבאנדרטאות, אין יותר, להבדיל ממה שבאמת עושים עם הנופלים, באנדרטאות אין הרבה מידע שם, כאילו אין את הסיפור של האנדרטה ומה קורה..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
ולדעתי, אז את יודעת מה?

איילת ששון:
אז יכול להיות שפה, אם אתם.. אם אתם שואלים אותי,

חגית משה:
להכניס את זה לשם אולי?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
אני חושבת,

איילת ששון:
להתחיל משם.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
אני חושבת שלהתחיל משם,

חגית משה:
להתחיל משם?

איילת ששון:
בדיוק. להתחיל משם.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
ואני חושבת,

איילת ששון:

אני חושבת שאדל תברך.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אז אני אומרת לך,

איילת ששון:

אני חושבת שאדל תברך.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אני חושבת שאדל תברך על זה. באמת.

איילת ששון:

ולתחיל..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

בכלל בעירייה אוהבים עכשיו ב-QR....

חגית משה:

כי זה עובד, כי זה חי, בואי..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

זה עובד. את יודעת מה? הנה, עלה פה באחרית דברייך, דברים הכי..

חגית משה:

הנה, זה סיכום הוועדה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

זה משהו משמעותי, לוועדה.

חגית משה:

סיכום הוועדה.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אז המלצת הוועדה.

איילת ששון:

אולי לפעם הבאה..

ישראל קלרמן:

תסכמי.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

המלצת הוועדה היא שריממבר,

איילת ששון:

רק אם היא מחליפה את קלרמן. אני פעם הבאה באה למועצה.

רחל (רוחי) מייט:

ריממבר (REMMBER)

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

ריממבר יגיש, נזמין את ריממבר למפגש עם אדל..

חגית משה:

תעשי שת"פ, שת"פ.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

כמובן באישור, רגע, באישור מרגליות ראש הסגל שהוא מי שאחראי על התחום הזה,

דוברת:

לא ספק יחיד.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

ולעבור על כל 100 ומשהו, 170 לדעתי, לוחות ההנצחה. תני לה זה. תני לזה. כל לוחות ההנצחה המוצבים בעיר, עם סיפור האירוע וסיפור חייהם של הנופלים באתר המונצח. זהו, נתחיל בזה. נתחיל, נהיה צנועים, ואולי, אפשר, אבל אני חושבת שזה יהיה מדהים ואפשר גם..

איילת ששון:

עוד הפעם, אבל אני מתחברת למה שאמר אריה, צריך רק לבדוק שאנחנו יכולים להתקשר רק איתם ולא עם מישהו אחר,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
ברור.

איילת ששון:
ואיך. בסדר?

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
ברור.

איילת ששון:
בסוף..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
אבל אריה יש לנו את הנוהל של ועדה שפטורה ממכרז,

חגית משה:
שיתופי פעולה.

אריה קינג:
נכון.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
אז למה שלא נעשה את זה שם?

חגית משה:
לא, את יכולה שת"פ.

אריה קינג:
גם את אבי, אם אני זוכר נכון,

איילת ששון:
יכול להיות שאתה צודק.

אריה קינג:
שהתקשרנו אליו,

איילת ששון:

הוא היה ישן, נכון, הוא היה בלעדי.

אריה קינג:

ביקשנו אישור של ספק יחיד, כי,

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

נכון.

אריה קינג:

לא היה. עכשיו, אם יאשרו אותם,

רחל (רוחל) מייט:

תודה רבה.

אריה קינג:

סבבה, נצטרך לבדוק את זה.

רחל (רוחל) מייט:

ממש תודה.

איילת ששון:

אריה צודק, צריך..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

תודה רבה רבה.

ישראל קלרמן:

תודה רבה, יעל.

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:

אלא אם כן יש למישהו משהו להוסיף?

ישראל קלרמן:

את נועלת? תנעלי ..

יעל (יעלה) ביטון דה-לנגה, יו"ר הוועדה:
אני נועלת את הישיבה.

ישראל קלרמן:
תודה, תודה.